39. ÉVFOLYAM, 35. SZÁM Ára: 3,– Ft 1983. SZEPTEMBER 1.

Ludas Matyi

SZÁMTANÓRA

– Ha egy festő bácsi öt üveg sört iszik délig, négy festő bácsi hányat?

BUDAPESTI LAKÁSÉPÍTÉSI PROGRAM

– Már tisztán látni Székesfehérvárt!

Rakosgatjuk az alapokat

Augusztus egyik szombatján, amikor a többnapos fülledt meleg után lehűlt a levegő, sokan panaszkodtak a TV Híradónak, főleg a Józsefvárosból, hogy nem kaptak tejet. A riporter utánajárt: az egyik helyen azt a választ kapta, hogy melegre számítottak, amikor az emberek elmennek a városból, ezért rendeltek kevesebbet. A másik helyen meg azt mondották, hogy mert jelezték a lehűlést, csökkentették a rendelést, mivel ilyenkor kevesebb tej fogy. Volt tehát hivatkozás melegre – hidegre.

Amióta leraktuk az alapokat, igen sok alapot alapoztunk meg: vannak különféle művészeti alapjaink, helyi szociális, kulturális alapok, újabban Innovációs Alap is működik. De szükség lenne egy Hivatkozási Alapra is, amely koordinálná és helyes mederbe terelné a hivatkozásokat. Ez az alap már régóta hiányzik: kezdetben folyton a múlt átkos örökségére hivatkoztunk, később a félmúlt – ugyan nem általános, de mégis bizonyos – átkos beidegződéseire. Ma már nagyvonalúbbak vagyunk, mert az egész világra is hivatkozunk. Ott keletkeztek nehézségeink. Másutt hasonló gondokkal küszködnek. Lám, nemrég még a svéd miniszterelnök is úgy nyilatkozott – olvashattuk a hazai lapokban –, hogy az idén várhatóan 4 százalékkal csökken az életnívó. No jó, de miből jön le az a 4 százalék? Aminek bizonyára a svédek sem örülnek, netán aggódnak is, hogy hátha végül ők érnek utol bennünket.

A leggyakoribb mai hivatkozás: „nincs hozzá pénz". Sajnos, több dologhoz valóban nincs elég pénz, de már majdnem mindenre az a válasz, hogy nincs rá pénz. Azt pedig ki hiszi el, hogy egy vas sincs a kishíján vas és acél országában? Amikor sok mindent kétszer csinálunk, kétszer csinálunk. Lerakjuk az alapot, majd feltörjük az utat és újra lerakjuk az alapot. Megépítjük a Baross utcai trolivezetéket, leszereljük a trolivezetéket, aztán több éves huzavonával újra megépítjük a trolivezetéket. Ha nincs pénz, honnan van dupla, sőt tripla pénz?

Kedvelt hivatkozási alap ez is: „ilyet még nem csináltunk." Mondjuk aluljárót. De amikor már a harmadiknak-negyediknek épített aluljáró idő előtti „meghibásodásánál" hivatkoznak erre... Az Alap magánhivatkozásokkal nem foglalkozna – erre GMK-t lehetne alapítani. Épp elég dolga lenne a külkereskedelemben. Előfordult, hogy a külföldi vevőnek hosszú levélben magyarázta egy vállalat, miért nem képes a szerződésnek eleget tenni, mire a kíméletlen nyugati ezt válaszolta: „Én önöktől árut rendeltem és nem papírt" – és legközelebb másutt rendelt. De mert első a hazai ellátás, az Alapnak fontos feladata lenne az elvi koordinálás: nehogy arra hivatkozzunk holnap, aminek az ellenkezőjére hivatkoztunk tegnap.

Egy nagy gondolkodó szerint a világot nem elég magyarázni, hanem meg is kell változtatni. Kétségtelen, hogy világunkon rengeteget változtattunk. De vajon mennyit tudunk ebből logikusan megmagyarázni?

Földi Iván

Fekete humor

Temető, gyász, halál – nem vigalmas, nem mulatságos dolgok. Mégis születnek viccek ezekről a témákról is, hiszen az ember meg nem állja – talán éppen tehetetlen dühében –, hogy nyelvet ne öltsön a legfélelmetesebb dolgokra is. Az e tárgykörben fogant rajzok, írások gyűjtőneve: fekete humor.

Két okom is van rá, hogy írásomat ebbe a kategóriába soroljam. Egyik: a témája igencsak gyászos. Aki derűre, vidámságra vágyik, kérem, hagyja abba az olvasást, nincs ebben az írásban semmi vicces. Még csattanója sincs, leszámítva, hogy az idézett levelek egyik-másik mondata úgy csattan, mint egy pofon. A másik ok: akikről az írás szól, bőrük színét tekintve maguk is feketék – nemzetünk hófehér nyájában fekete bárányok –: a cigányok.

Három héttel ezelőtti glosszámban említést tettem egy zug-zenekarról, akik egy ifjúsági klubban arról fuvoláznak, hogy lángszóróval kellene kiirtani a cigányokat, s így megteremteni a cigánymentes övezetet.

Az elmúlt hetekben rengeteg telefont, s levelet kaptam. Valaki figyelmeztetett, hogy a „cigánymentes övezet" jelszó a Rákóczi úton is olvasható: nagy betűkkel kiírva az árkádon.

A levelekből csak néhány mazsolát csípek ki. Egy építőipari művezető szerint: „az ország 95 százaléka – ha nem is a szó szoros értelmében – de szeretne csatlakozni ahhoz az együtteshez." Egy kedves pesti hölgyolvasóm így ír: „A kiirtásukat kicsit erősnek tartom, de haza kellene őket toloncolni Indiába." Másik kezdeményező kedvű olvasónk szerint Szibériába kellene telepíteni őket, természetesen velem együtt.

Egy, csak egy levél van, amely más hangnemben íródott. Szorongás szülte, aggódás diktálta. Egy fiatalasszony küldte vidékről, akinek a férje kemény fizikai munkát végez egy vasúti átrakodóban. Magyar ember ugyan, de sötétbarna a bőre. Társai lealázóan bánnak vele, s ráfogták, hogy félcigány. Szegény ember hiába bizonygatja, hogy egyáltalán nem cigány. Csak fél. De nagyon. Levélírónk felszólít, hogy a Ludasban adjak rá választ: mi lesz abból, ha megint a faji jegyek alapján kezdik megkülönböztetni az embereket?

Asszonyom, én csak leírni tudom az ön kérdését, megválaszolni nem.

Vigasztalásul talán csak annyit: nem annyira sötét a helyzet, mint ahogy mi látjuk. Mert ugyebár az idézett levelekből kitűnik, hogy a lángszórót azért egy kicsit erősnek tartják...

Magam részéről hadd mondjam még el: én régen úgy tanultam, úgy daloltam, hogy egyik ember annyi mint a másik, bár a bőre barna vagy fehér. Ezt az új nótát, a lángszósat, soha nem tudnám megtanulni.

Én továbbra is – konokul, makacsul – a régi nótát fújom.

Radványi Barna

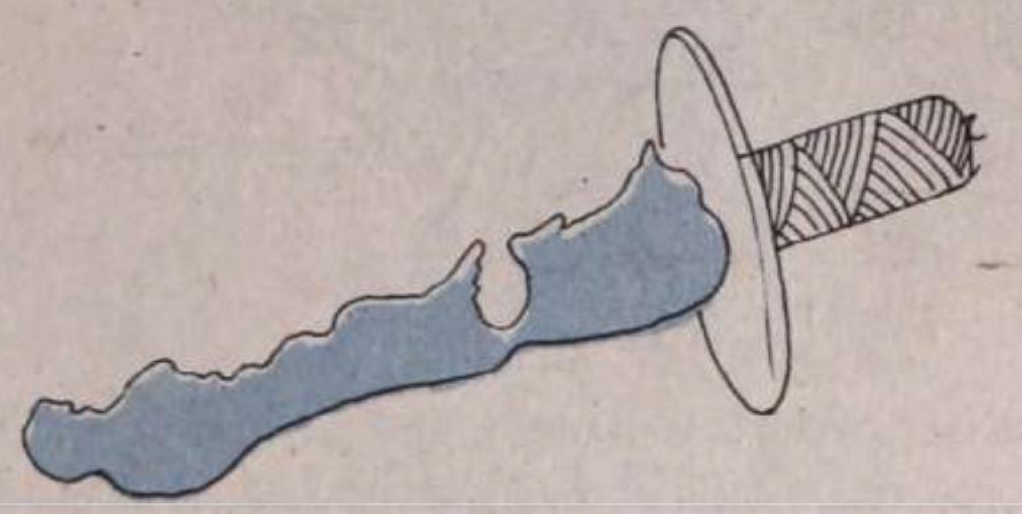
HAJTÁS

– Nincs semmi baj, szerencsére szerveztünk egy egészségügyi gazdasági munkaközösséget is!

NAPJAINK TÉMÁI

DAMOKLÉSZ KARDJA

– Attól tartok, óh, fáraó, a jelen gazdasági helyzetben nem engedhetünk meg egy ekkora beruházást.

– Hagyjuk őket békén, ők lesznek azok, akik húsz év múlva az ötcsillagos szállodáinkat keresik fel...

ALMASZÜRET

– Nálunk az artistaiskolások segítenek.

SZEPTEMBERI DOLGOZAT

Az évszázados magyar hagyományoknak megfelelően az idén ősszel is megíratták a pedagógusok az általános iskolák alsó tagozatába járó nebulókkal a „Mit csináltam a szünidőben" című disszertációt. A Nomenklatúra utcai általános iskola rendtartása és hivatalsegéde lehetővé tette lapunknak, hogy közreadjuk Vidámparky Andriska III. b. oszt. tan. dolgozatát.
Íme:

MIT CSINÁLTAM A SZÜNIDŐBEN

Nekem nagyon szépen kezdődött a nyár, mert egy hétre apuval leutaztunk a Balaton mellé. Anyu és Hugi nem jöttek, mert Hugi még májusban közel fél órát játszott műanyag moncsicsijával, és ettől az egész teste tele lett piros folttal. Tudom, hogy azóta ezt a játékot a KERMI betiltotta, de úgy látszik, hogy a Hugi pattanásait nem, mert azok még most is rajta vannak. Apu nagyon sok unokahugának mutatott be, akik aztán nálunk aludtak. Érdekes, hogy anyut egyikük sem ismerte, még Jolika néni sem. Igaz, ő aput sem ismerhette igazán, mert amikor megtudta, hogy apu nem elvált, hanem nős, akkor azt mondta neki, hogy pernahajder, holott az én apukám fődiszpécser.

Eredetileg, ha Hugi nem betegedett volna meg, Spanyolba, Görögbe, vagy Olaszba mentünk volna, de lett egy négyesünk a lottón és apu azt mondta, hogy így most már a Balatonra is mehetünk. Majdnem olyan sok pénzünk volt, mint tavaly nyáron a szomszéd bácsinak, aki minden héten nyert a totón és sokat utazott. Apu azt mondta, hogy a szomszéd bácsi most egy ideig nem utazik sehova, viszont híres ember lett, mert az újságok tele voltak a nevével, sőt, még könyvet is írtak róla.

A nyáron megláttam az új ezerforintost is, ami nagyon szép. Anyu szerint nemsokára lesz fém ezerforintos is, és azt kell majd az utcai telefonokba bedobni, ha hat percig akarunk beszélni.

Voltam kórházban is, meglátogattam anyut. A doktor bácsi szerint anyu ételmérgezést kaphatott, amikor vett néhány száz halkonzervet egy engedményes vásáron. Meglátogattak bennünket a régész bácsik is, és nagyon örültek, mert a konzervek között kelta-kori darabokat is találtak.

Voltunk aztán a Vidám Parkban is, és felültünk az óriáskerékre, amin a Regős Pista bácsi szo-

kott dolgozni. Apu mindenhová elvisz, ahol a Regős bácsi tévériportot készít, így három éve például a kocsmákat jártuk. Sajnos, nem abba fülkébe ültünk, amibe a Regős bácsi, legalábbis anyu szerint. Azt mondta, hogy abban a fülkében azóta márványtábla van, hogy ott ült a Regős Pista bácsi. Szeretném, ha jövőre tengeralattjárón készítene riportot a Pista bácsi, mert imádom a tengeralattjárókat és akkor apu biztosan oda is elvinne.

Sajnos, az idén nyáron nem utaztunk le Szabolcs megyébe a nagyiékhoz, mert anyu kiszámította, hogy négyünknek a vonatjegy annyiba kerül, mint egy színes televízió. Így inkább azt vettünk, s ha jövő nyáron nem autóbuszozunk le Zalába, Dezső bácsiékhoz, akkor új kocsit is tudunk venni. Ez jó lesz, mert a régin már annyi javítást végeztek az autószervizekben, hogy teljesen üzemképtelen lett.

A nyár különben szép volt és és jó meleg, sokat izzadtunk. Apu biztos nagyon szeret izzadni, mert neki egy hideg, esős napon is melege volt, amikor anyu tudomást szerzett tőlem Jolánka néniről. Anyu apunak adott pofont, apu nekem, én Huginak, pedig ő azt sem tudja, ki az a Jolánka néni.

Hát ennyit a szünidőről, de most befejezem a dolgozatomat, mert mennem kell tankönyvért, délután ugyanis nekem kell sorba állnom.

Vezda János

Meg lehet venni a tanácsi lakásokat

MI MEGVÁRJUK A SZEZONVÉGI KIÁRUSÍTÁST...

PÁRBESZÉDEK

— Jó napot kívánok Mester. Ezt az izét kéne megjavítani.

— Ennek kérem már a szemétben a helye.

— Hol van itt a szemétláda?

— Hohó, lassan a testtel! Ezt ma Közép-Európában csak én tudom megjavítani.

— Hálásan köszönöm. Mit kér a munkáért?

— Hááát...

— Annyit fizetek, amennyit kér.

— Az nekem kevés. Tessék még rátenni egy százast.

— Rendben van, parancsoljon.

— Mert nem szeretem, ha az ügyfél alkudozik.

— A világért sem! És mikor lesz kész ez az izé?

— Tessék benézni a jövő hét végén.

— Addigra kész?

— Dehogy. Majd elbeszélgetünk. Az ember társas lény.

— Mégis, mikorra remélhetek?

— December 31. Éjfél. Persze, nem az idén.

— Könyörgök, mondjon egy pontos dátumot, amikorra elkészül.

— Na jó. Nem akarom bizonytalanságban hagyni. Ez az izé jobb lesz, mint újkorában. Jöjjön érte 2000-ben, május 2-án, délelőtt fél 10-kor.

— Akkor én már nem élek. Majd az unokám érte jön.

— De pontos legyen ám!

●

— Hát akkor búcsúzzunk drágám. Szervusz!

— Szervusz.

— Ne feledd, hogy mindig jó voltam hozzád. Tavaly is vettem neked egy fél pár harisnyát.

— Örökké hálás leszek érte.

— Búcsúzzunk. Eljött az idő. Vigyázz a gyerekekre. Mindenkinek mondd el, hogy bátran, emelt fővel álltam a végzetem elé. Isten Veled, már elzsibbadt a szám. Húzhatják a bal nyolcas fogamat.

●

— Ön az előbb magyarul káromkodott. Hol tanulta?

— Hol? Magyarországon.

— Mint külföldi?

— Dehogy. Magyar vagyok.

— Ó, ez kész csoda! Egy kecskeméti gyerek találkozik az Északi-sarkon egy másik magyarral!

— Tehát ön is? Keblemre fiú!

— Szorítsunk kezet! Két magyar a világ végén.

— Milyen csodálatos ez! Odakinn tombol a hóvihar, s mi kettem ülünk a pattogó lángok mellett, és beszélgetünk az otthoniakról. Ma például meccs van odahaza. Vajon kivel játszik kedvenc csapatom, a Fradi?

— Ha az MTK-val, biztosan győz az MTK!

— Tehát ön az MTK-nak drukkol?

— Igen. És ön a Fradinak?

— Természetesen.

— Végeztünk!

— Látni sem akarom többé, volt szerencsém!

●

— Éva, maga húsz éves, én hetvenegy. Mondja, mit szeret bennem?

— Azt, hogy más, mint a többi. Szeretem a kopaszságát. Nekem mindig huszonöt éves, kékszemű, hullámos fekete hajú fiatalemberek udvaroltak. Tudja, hogy milyen unalmas?

— El tudom képzelni.

— Szeretem, hogy olyan bölcs, olyan megfontolt! Ki tudta várni azt az időt, amíg egy magához illő lányt talált.

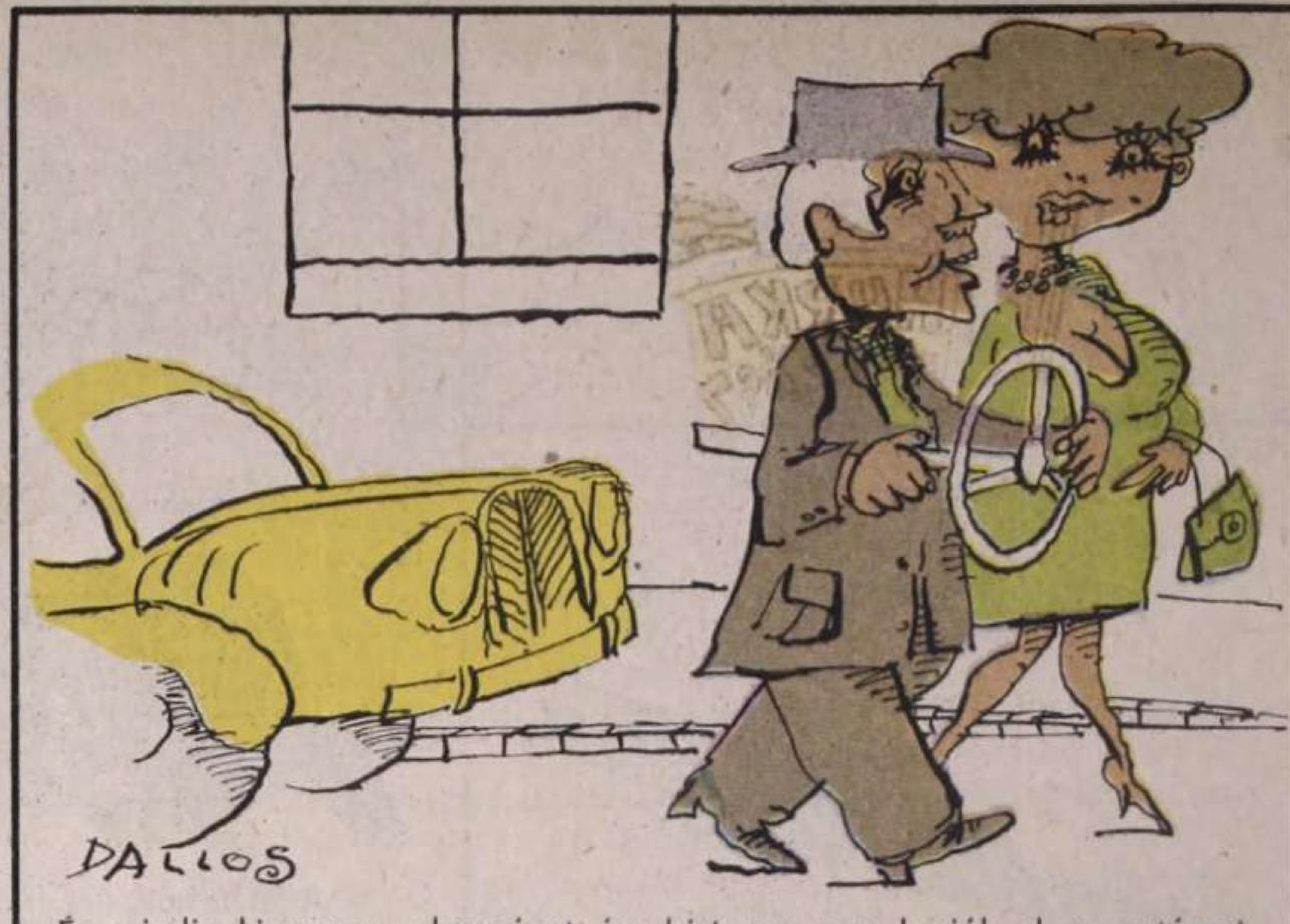
— Tehát szeret, Éva?

— Lázasan lobogó szenvedélylyel szeretem!

— És biztos, hogy önmagamért szeret, nem a hárommilliómért?

— Mit nekem a hárommillió! Ne álljon közénk a pénz! Költsük el azonnal, hogy nyoma se maradjon!

Galambos Szilveszter

- Én mindig kiveszem a kormányt, így biztosan nem lopják el az autómat...

RABSZOLGAPIAC

FÜLÖP GYÖRGY: ÁLLATI LEXIKON I AZ IGÁSLÓ

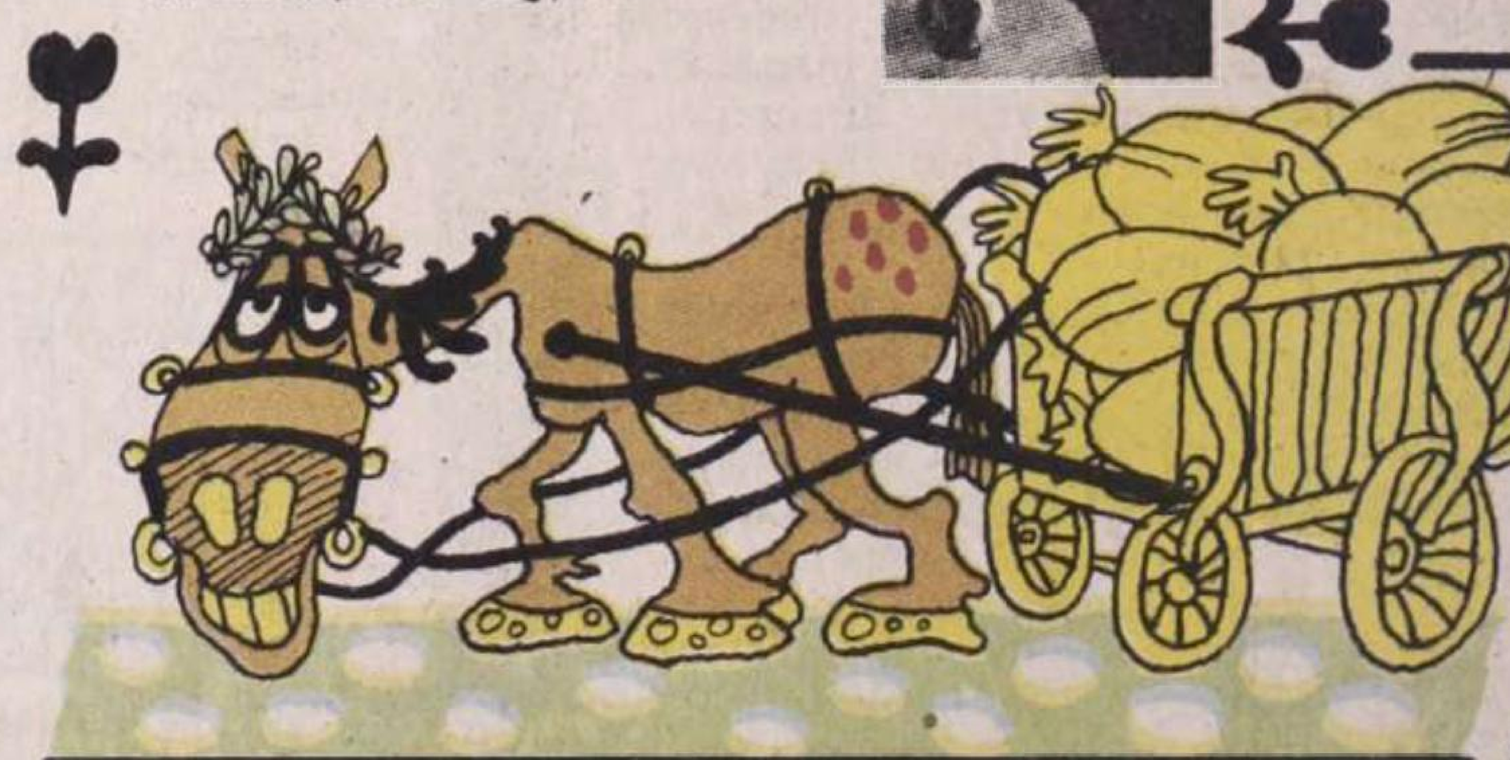
PEDIGRÉ

Csatában és versenypályán
lovak közt is voltak nagyok,
de ha a munka nemesít,
én az Imperiál vagyok!

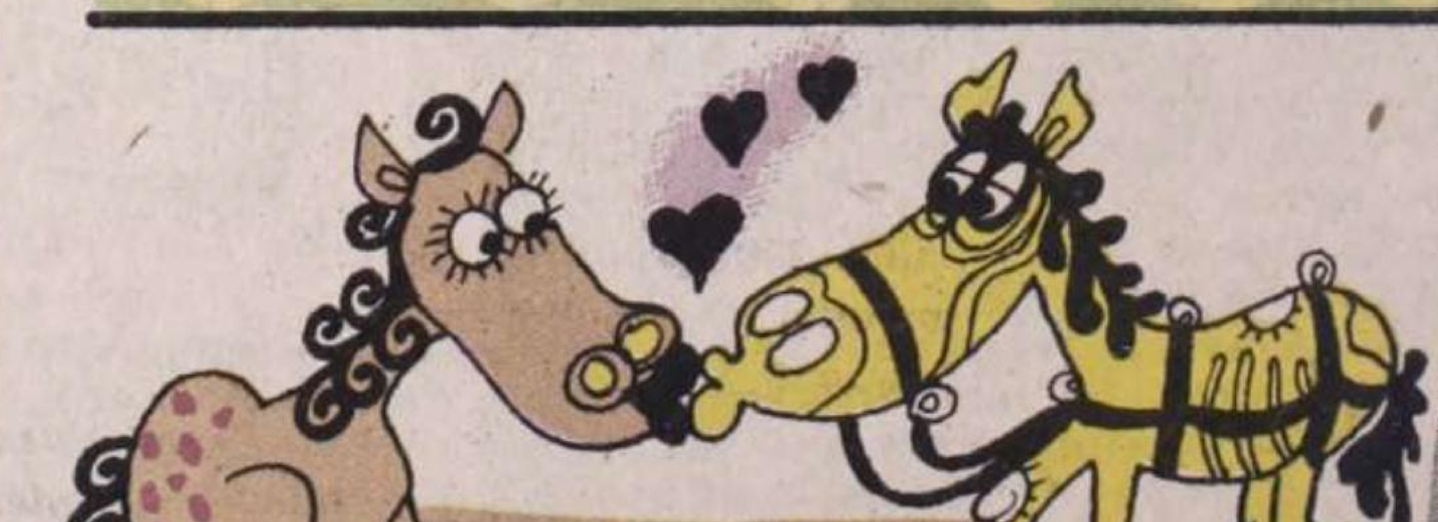

MUNKAMORÁL

Napestig járt körbe-körbe
ükapám, a nyomtatóló,
mert a meló volt a divat,
nem turf, meg a lovaspóló.

A NAGY ÁBRÁND

Néha tán a vágyak szárnyán
egy gebe is égbe szállhat...
Nem vágyom én ló-sztár lenni,
csak egyszerű apaállat.

ÖRSÉGVÁLTÁS

Voltam én a népgazdaság
területén fontos faktor,
akadt bőven sikerélmény,
de azután jött – a traktor!

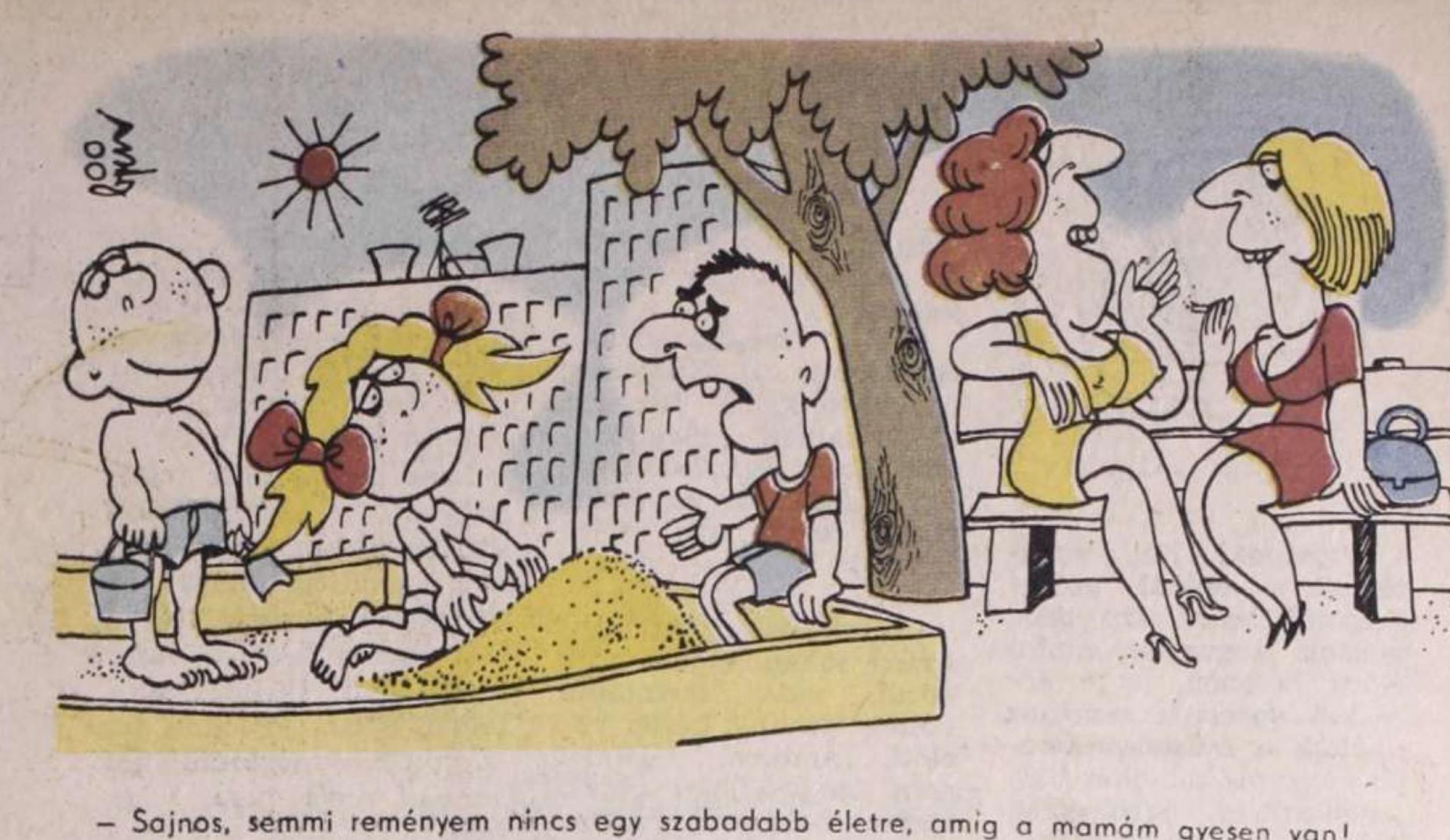
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két régi barátnő találkozik.

— Milyen nagy már a fiad! Kész férfi!...

— Igen, repül az idő! Nemsokára idősebb lesz, mint én.

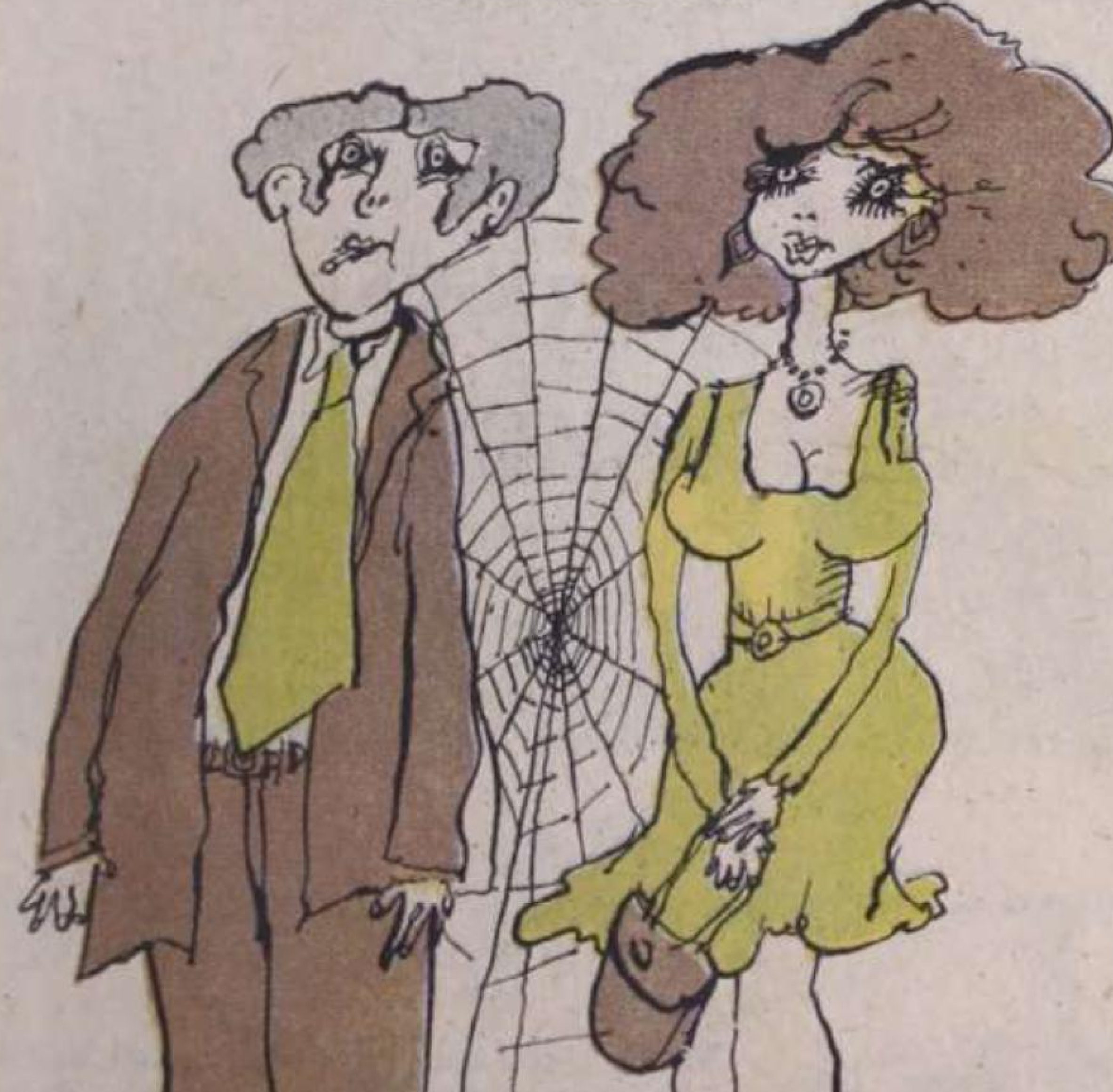
– Sajnos, semmi reményem nincs egy szabadabb életre, amíg a mamám gyesen van!

— Maga mindig nagyon sápadt — mondja a fiatal orvos nőbetegének.

— Igazán mondhatna már valamit, doktor úr, amitől kipirulnék...

HÁZASTÁRSI KÖTELÉK

LUDAS MATYI KÖZÖNSÉGSZOLGÁLATA

TANULJUNK KÖNNYEN, GYORSAN NYILATKOZNI

Gondolatainknak szavak útján való közlését úgy hívjuk: beszéd. Gondolatszegénységünknek mikrofon, vagy képernyő útján való közlését pedig: mellébeszéd. A beszédre ez az egyetlen fogalom létezik nyelvünkben. Beszéd. Slussz. Míg a mellébeszédre: halandzsa, rikács, vaker, blabla, sóder, duma, szöveg, rizsa, púder, hadova... tehát az utóbbi hasonlíthatatlanul gazdagabb. Viszont meg kell tanulni. Lássuk tehát...

A köznapi beszédnek nyelvtana van, a mellébeszédnek viszont elvtana, mert itt a nyelv helyettesíti az elvet. A rendes beszéd igeragozása lehet tárgyas és tárgyatlan. A mellébeszédé lehet súlyos és súlytalan. Vegyük ezt az igét: nyaralni. Súlyos ragozás: én megkezdem rendes évi szabadságomat, te szakszervezeti beutalót kapsz, ő építőtáborba megy. Súlytalan: mi eleget teszünk Mariska néni kanadai meghívásának, ti olasz suhancokkal autóstopoztok Tirolban, ők káromkodva kapálják a kiskertet Kisoroszibán.

A mindennapi beszédben van tőmondat és bővített mondat. A mellébeszédben: kőmondat és blődített mondat. Kőmondat, mert csikorog, blődített, mert meghülyíti a hallgatót.

Ezek után térjünk rá a mellébeszéd gyakorlatára.

A gyakorlott nyilatkozó előregyártott elemekkel dolgozik.

Soroljunk fel néhány ilyen divatos panelt: infrastruktúra, akcióprogram, innováció, kisugárzás, betekintés, háttéripar, kívü'maradás, parttalanság, személyiségformálás, bekáposztásítottalanítás...

Következő gyakorlatunk: közhelybenfutás. Egy példa: névadóünnepség.

Kérdés: Milyen jelenet szemtanúi vagyunk?

Válasz: Felejthetetlenül kedves.

Kérdés: Milyen a kismamák arca?

Válasz: Az izgalomtól kipirult.

Kérdés: A csecsemők szeme?

Válasz: Csipás... pardon... csillogó!

Továbbá:

Kérdés: Mit sugároz a díszszemle?

Válasz: Erőt.

Kérdés: Mibe öltözik a város?

Válasz: Zászlódíszbe.

Kérdés: Mit csinál a határ?

Válasz: Benépesül.

Kérdés: Kicsoda mit csináljon a micsodával?

Válasz: Ördög vigye az egészet... pardon... Isten, áldd meg a magyart.

Újabb gyakorlat. Fordítsuk le nyilatkozat-magyarra a következő gyermekversikét: ez elment vadászni, ez meglőtte, ez hazavitte, ez megsütötte és ez az icike-picike mind megette.

Megoldás: ez mobilizálta önmagát, hogy mélyreható mennyiségi változásokat hozzon létre a szocialista magyar vadállomány paramétereiben. Ez a haladó sporttudomány legpregnánsabb vívmányainak utilitarizálásával elismerésre méltó célközpontosságról tett tanúbizonyságot. Ez a mozgóeszközök hatékony felhasználásával bizonyos területi átcsoportosításokat hajtott végre a félkészáru telephelyének módosítása síkján. Ez alapvető profilváltást hozott létre a kooperáló partnertől időarányosan leszállított nyersáru állagában. És a multilaterális akcióprogram utolsó tagja, vagyis ez az icike-picike szintén példás emberközpontúsággal konfrontált a komplex kezdeményezés végső stádiumában.

Tetszik érteni?

Ha igen, akkor... Figyelem, felvétel indul, egy, kettő, három, négy, ötös...

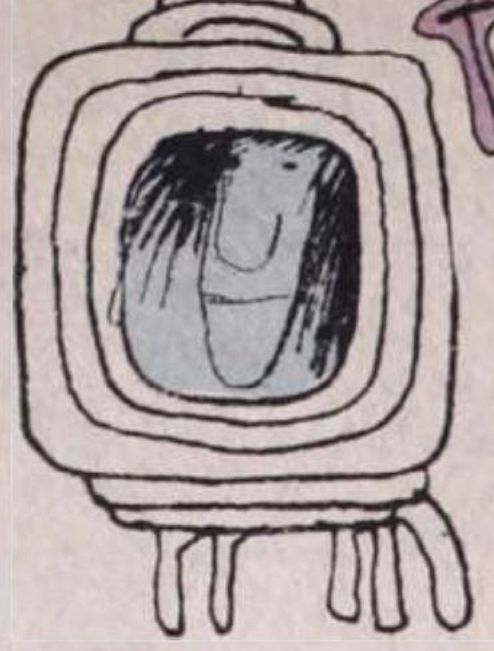
Ötös?

Peterdi Pál

Olcsóbb lett a zsírszalonna:

ZSÍRVA VIGAD A MAGYAR!

TÉVÉ-VESÉZÉS

(Vígságok) Két vígjátékkal is próbált szórakoztatni bennünket televíziónk augusztus utolsó előtti hetében, s jó érzékkel speciális témához nyúltak a műsorszerkesztők, ugyanis mindkét film férfiakról és nőkről szólt. Már ez a tény is elégedettséggel tölthetne el bennünket, az azonban, hogy a két mű elkészülte között 15 év telt el, annak megállapítására is alkalmat ad, hogy a hazai televíziós humorban 1968 óta — az országban ekkor vezették be az új gazdaságirányítási rendszert — megállt az idő.

Igazságtalanok lennénk, ha a Mi lesz veled, Eszterke? (1968) és a Fizetés nélküli szabadság (1983) című filmeket rossznak, unalmasnak minősítenénk, hiszen mindkettőn lehetett derülni, igaz, nem mindig ott, ahol azt az alkotói szándék szerette volna. Egyébként is, szerintem csak az egyik film volt rossz — a másik még rosszabb. Ennek ellenére néhány közös alapigazságra mindkettőből fény derült. 1. A nők mindig megérkeznek. Mind Kátya (Fizetés nélküli szabadság), mind Alizka (Mi lesz veled, Eszterke?) minden átmenet nélkül érkezik meg az imádott férfiúhoz, s közli vele: ott fog lakni. 2. Nincsenek jó kétrészes filmek, állapítja meg a szovjet—magyar film egyik jelenetében Jura apja, azé a Juráé, akit Kátya, csupán a neve alapján órák alatt megtalál a nyolcmilliós Moszkvában.

A megállapítással egyébként tökéletesen egyetértünk, bár Eszterke kalandjainak megtekintése után hozzátehetjük: úgy látszik, az egyrészes filmek közül sem mindegyik jó.

(Keréktörés) Még bizonyára sokan élnek azok közül, akik szemtanúi voltak néhány héttel ezelőtt, amikor félelmet nem ismerő bátorsággal vetette bele magát a televíziós munkabrigád az élet sűrűjébe, hogy óriáskerékbe tört riportalanyait a fenti és a lenti élet különbségeiről faggassa.

Felénél tartunk a sorozatnak, de a pesti verebek azt csiripelik, hogy valami történt, s nem láthatjuk többé Pista bácsi és barátainak újabb kalandjait. Meg kell mondjam, nem szívesen terjesztek megalapozatlan híreszteléseket, de ezzel kapcsolatban annyi találgatás él a köztudatban, hogy kötelességemnek érzem, ezek közül néhányról beszámolni.

Egyesek szerint a sorozat hátralevő adásait összevonják a Krónika epizódjaival, hogy az egyes ember élete megfelelő történelmi hátteret kapjon. Mások szerint éppen ellenkezőleg, nem összevonják, hanem szétvágják a filmet: a nyolc részből 48-at csinálnak, s ily módon, mint a Vidám Park reklámfilmjét próbálják majd értékesíteni. Hogy így van-e valóban, nem tudni, ám a jól értesültek még azt is susogják, hogy az Óriáskerék után már egy sor alpesi ország is érdeklődött, mert úgy tartják, hogy a lavinában gazdag államok polgárait bizonyára érdeklik majd az olyan hőfödte alapigazságok, mint amilyeneket a sorozat is sugall, vagyis, hogy az élet olyan mint a lavina; egyszer fenn, egyszer lenn.

Ezek persze csak találgatások, s én inkább azokkal értek egyet, akik azt mondják, hogy az óriáskerék elromlott és a stáb bennrekedt a saját hintájában. Ha ez valóban így van, jó lenne azt is mielőbb megtudni, hol vannak most: lenn vagy fenn?

(Változtatás) Közel tizenegymillió ember ért kicsiny hazánkban a televízióhoz — leszámítva azt a néhány ezret, akik a Szabadság téri épületben dolgoznak. Legalábbis ez a véleménye azoknak, akik most már hosszabb ideje úgy látják, hogy a tévéműsorok rosszak, nézhetetlenek.

Biztos vagyok benne, hogy mindez az illetékeseknek is éppen elég fejtörést okoz, hiszen nem valószínű, hogy készakarva, egy egész ország boszszantására készítenék a rosszabbnál rosszabb filmeket, riportokat. A megoldás bizonyára nem könnyű, ám végre rájöttem, mi a teendő? Bár régi olvasója vagyok a Rádió és Televízió újságnak, csak most lettem figyelmes arra a bekeretezett kis megjegyzésre. miszerint: A televízió a műsorváltoztatás jogát fenntartja.

Ha ez igaz — s miért ne lenne az, hiszen ki van nyomtatva — kézenfekvő a megoldás: a televíziónak élnie kellene ezzel a jogával.

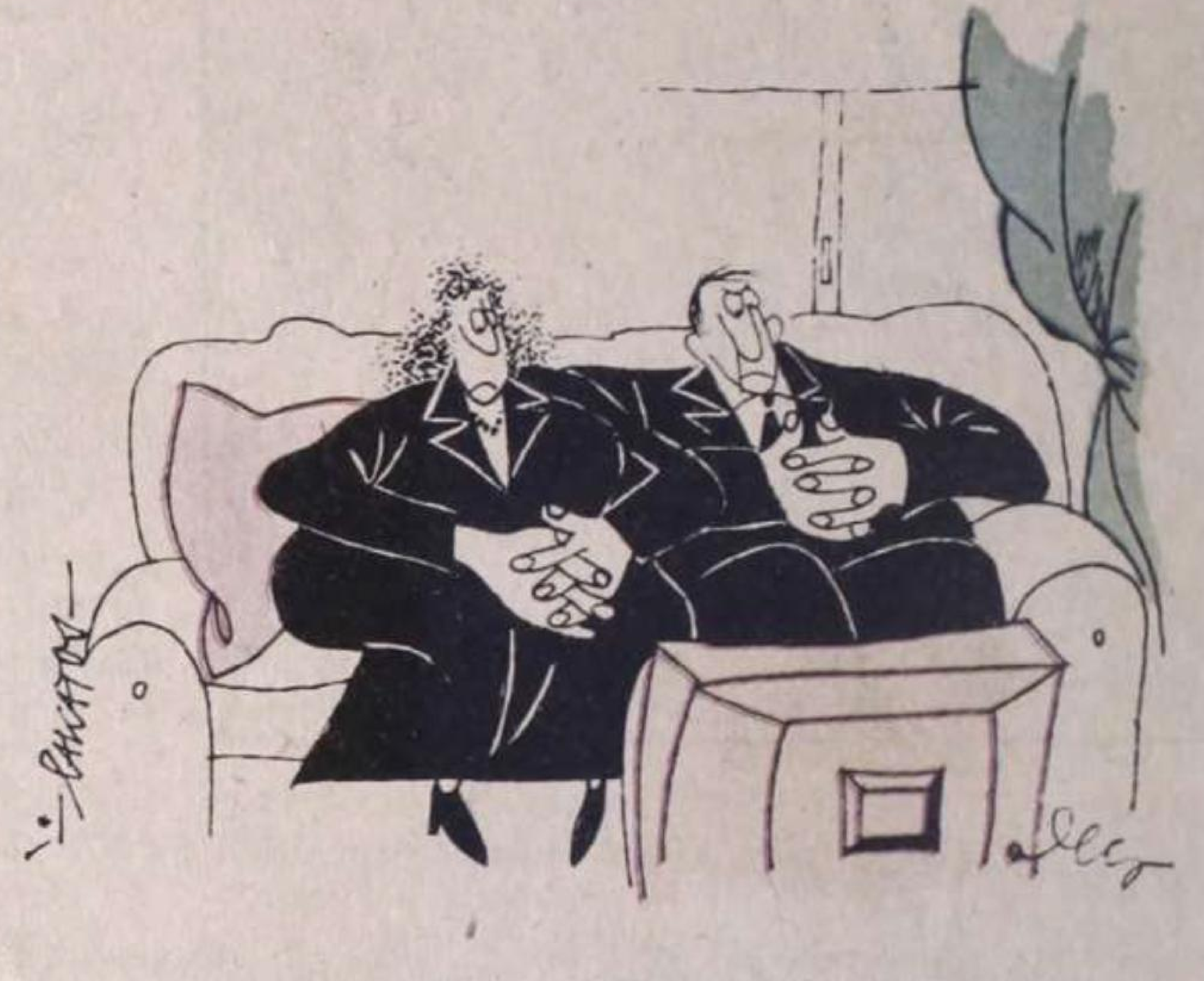
Föld S. Péter

TÉVÉ-ILLUSZTRÁCIÓ

Fele sem igaz.

TÉVÉ-KRIMI

KÖNYVZÁR

Végre! Az egyik napilap munkatársa utánajárt s megtudakolta: mit csinálnak a nyári szünetben a szakkönyvtárak? Több éves tapasztalat birtokában persze nem az illetékesekhez fordult, hanem az Illetékesekhez. Vagyis a vakációs kölcsönzésmegszakítás okait keresve a könyvtárak helyett máshol próbálkozott, mindjárt a minisztériumban, amely örvendetes módon ilyenkor sem zár be.

Ha valaki nem tudná, arról van szó, hogy nyár közeledtével a könyvtárkapukon értesítések jelennek meg. Ezek a semmibe tisztelt olvasót arra sarkallják: olvasson sebesebben, tankoljon föl jó előre, tudománnyal, más egyébbel, vagyis alaposan spájzoljon be, mert az intézmény, amely általában mindig és mindenkinek, szóval nyáron mégsem... Bezár két hétre, négy hétre, sok hétre, példás összehangoltsággal, lehetőleg egyszerre a többiekkel, aki bújt (könyvet), bújt, aki nem, nem, minden rendű és rangú könyvkukacok, irány a természet!

Nos, föntemlített újságíró — tán mert kullancsfélő — mégsem ment az erdőbe, hanem, mint már mondtuk, a minisztériumba. Az Illetékes aztán úgy tájékoztatta, hogy ott fönt nekik is az a véleményük: a nyári szünet Budapest könyvtáraiban túlságosan elharapódzott. Ez, mondanom sem kell. igen különös, mivel ilyentájt inkább a nagyobb faj- és korcskutyák szoktak elharapódzni, hogy aztán a csupasziv, de félreismert ebet, annak veszettségi oltása ügyében egy egész ország keresse.

De elkanyarodtam. A főhatóság szerint a zárkózott könyvtárak, leltározásra, tatarozásra, fölújításra hivatkoznak. Igaz, a „rendesebbje", ha teheti, eközben is kiszolgálja az olvasókat. Továbbá sok helyütt a szemlélet is hibádzik, úgy vélik, nyáron nincs értelme kinyitni, hiszen úgyis kevés az olvasó.

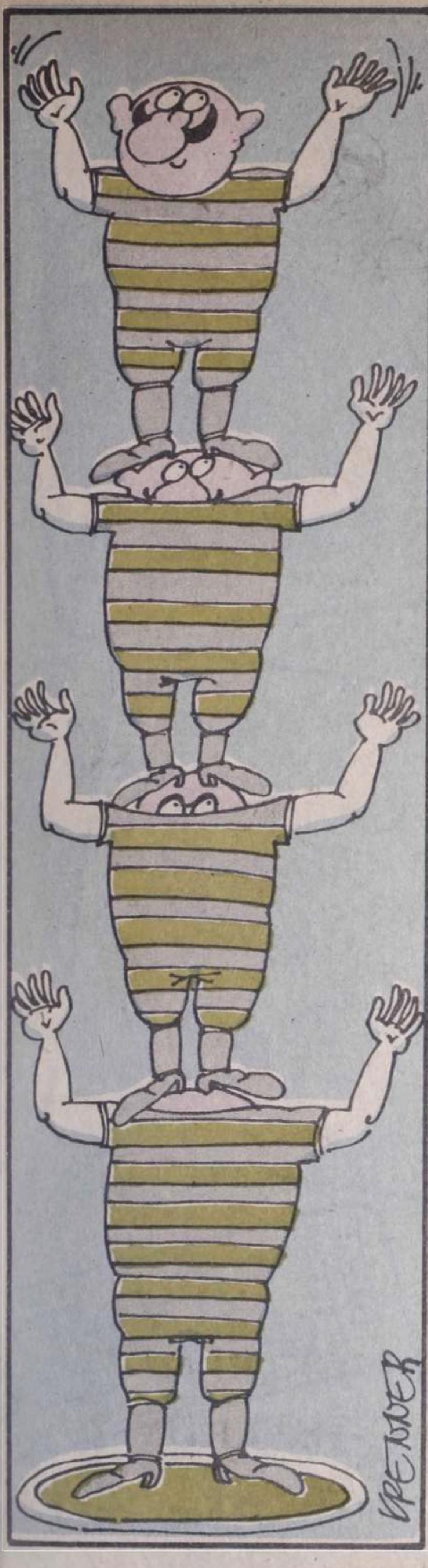
Ez az érv már-már meggyőző. Magam is tapasztaltam: olyan tévelygő még csak-csak akad, aki a kapuban a nyári könyvelvonókúra miatt dühöng időről időre. Olvasó viszont — nem vitás, zárt ajtó mellett honnan is volna — egy szál sem.

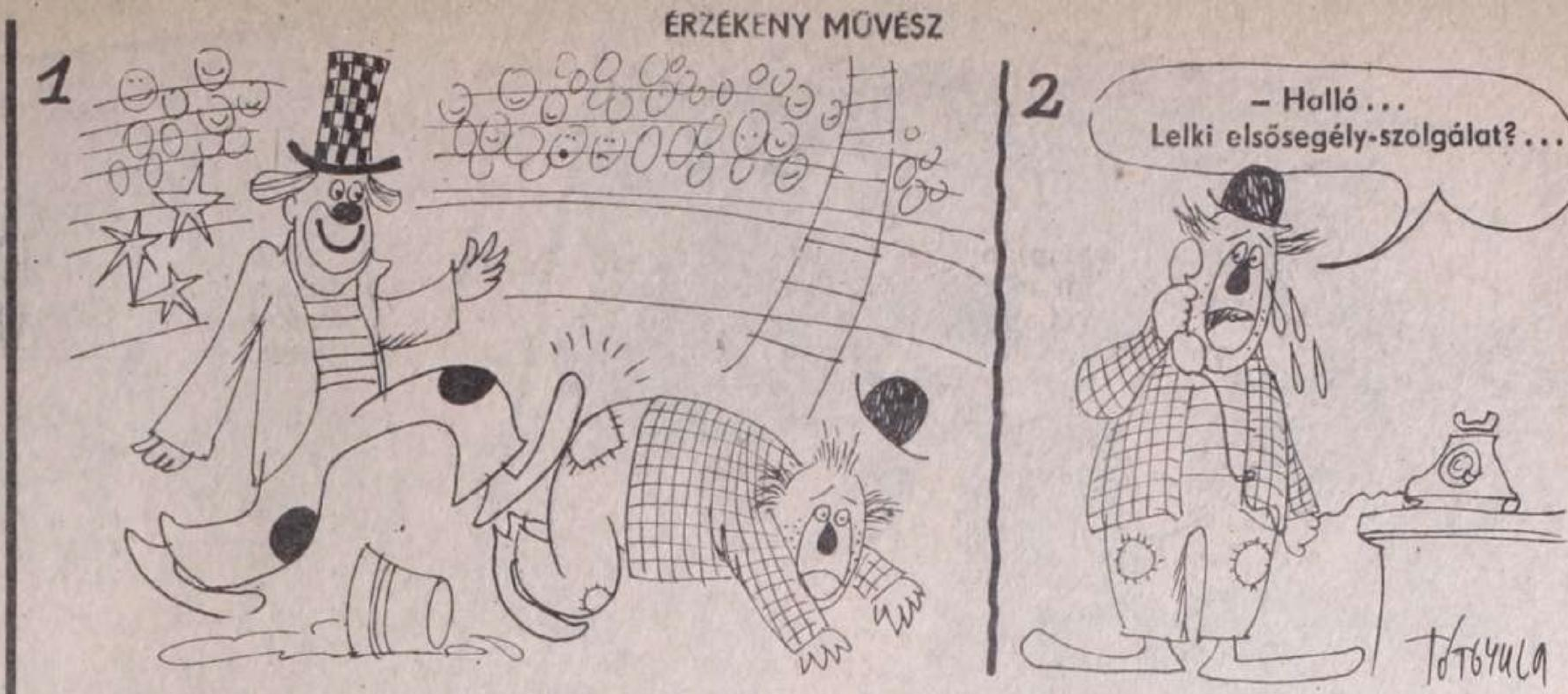
Majd ősszel. Hacsak addigra elég nagy számban le nem szokunk kóros könyvtármániánkról. Mert ugye, ha sokan megfutamodnak — kevesen maradnak. Látogatók. Szeptemberben is. Meg októberben. Ok a zárvatartásra.

Jó. Idáig rendben. De mi lesz, ha az olvasótábor egyszer és mindenkorra tökéletesen elfogy? Mi lesz? Egyesek szerint semmi. Félmunka. Mert a könyvek, mint zavaró körülmény — továbbra is maradnak.

E szélsőséges véleménnyel persze még nyáron sem értek egyet.

Münz András

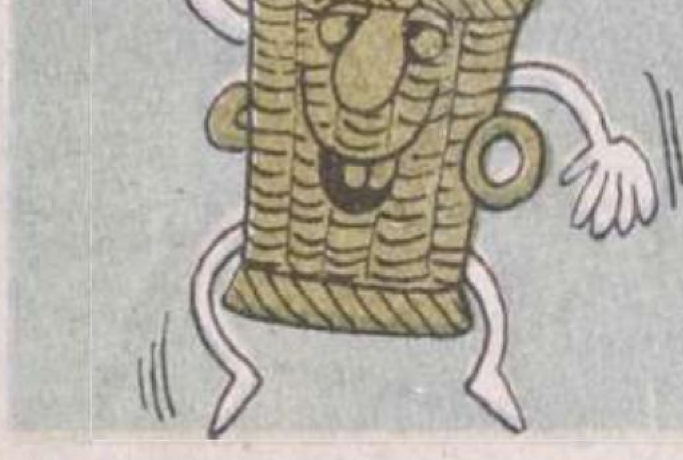
egy szemétkosár emlékiratai

Fiatalabb koromban egy nagyon fontos helyen dolgoztam, kiemelt munkakörben. Egész nap egy nagy ember bal lába mellett álltam, közvetlenül a fűtőtestnél. A fűtőtest minden télen fűtött, de nekem annyi dolgom volt, hogy azt se tudtam, fiú vagyok vagy lány. Így egyik télen se gyulladtam szerelmi lángra a fűtőtesttől.

Azért a tavaszt és a nyarat jobban szerettem, ilyenkor a sok rendelet, utasítás, határozat, felhívás és kérvény mellett egy-egy szerelmes levelet is belém dobtak. Ezeket olvasgattam az elhasznált indigópapír, az összefirkált jelentés, a lerágott szalámihéj, a kiürült joghurtos pohár és a megcsócsált barackmag alatt. Néha, persze, disznóság is került belém.

Ennek ellenére határozottan állíthatom, hogy én minden rendeletet és utasítást, sőt még a kollektív szerződést is betartottam az utolsó pontig, amikor eljutottak hozzám. Volt egy kedvenc utasításom a munkahelyi iratok helyes tárolásáról, ezt még álmomban is kívülről tudtam, s bele is írtam az életrajzomba, de sajnos se az érdemeimbe, se a nyugdíjamba nem számították bele.

Aztán, ugye, ott volt az a millió kérvény és panaszos levél, amelyeket nap nap után belém gyömöszöltek, én pedig beleőszültem ebbe, hisz más is így járna, ha örökké tojásos galuskával tömnék. Ezért kértem egyszer az áthelyezésemet egy békés hetilaphoz, ahol sok verset és novellát olvashattam volna, mivel a hivatalos iratok között igazán nem állt módomban művelődni. Sajnos, nem vettek státusba. Ekkor olyan törés állt be az életemben, hogy ivásra adtam a fejem, de közben elmúlt a főnököm névnapja, s nyolc napon túl nem helyeztek belém több pálinkásüveget.

Persze, jobb is a józan élet, ha egy szemétkosár feljebb akar kerülni a hivatali ranglétrán. Nekem, sajnos, volt a családomban egy megrögzött dohányos szemétkosár, akit visszaesőként kétszer kellett vízbe fojtani, s ez károsan befolyásolta az én jellemrajzomat is.

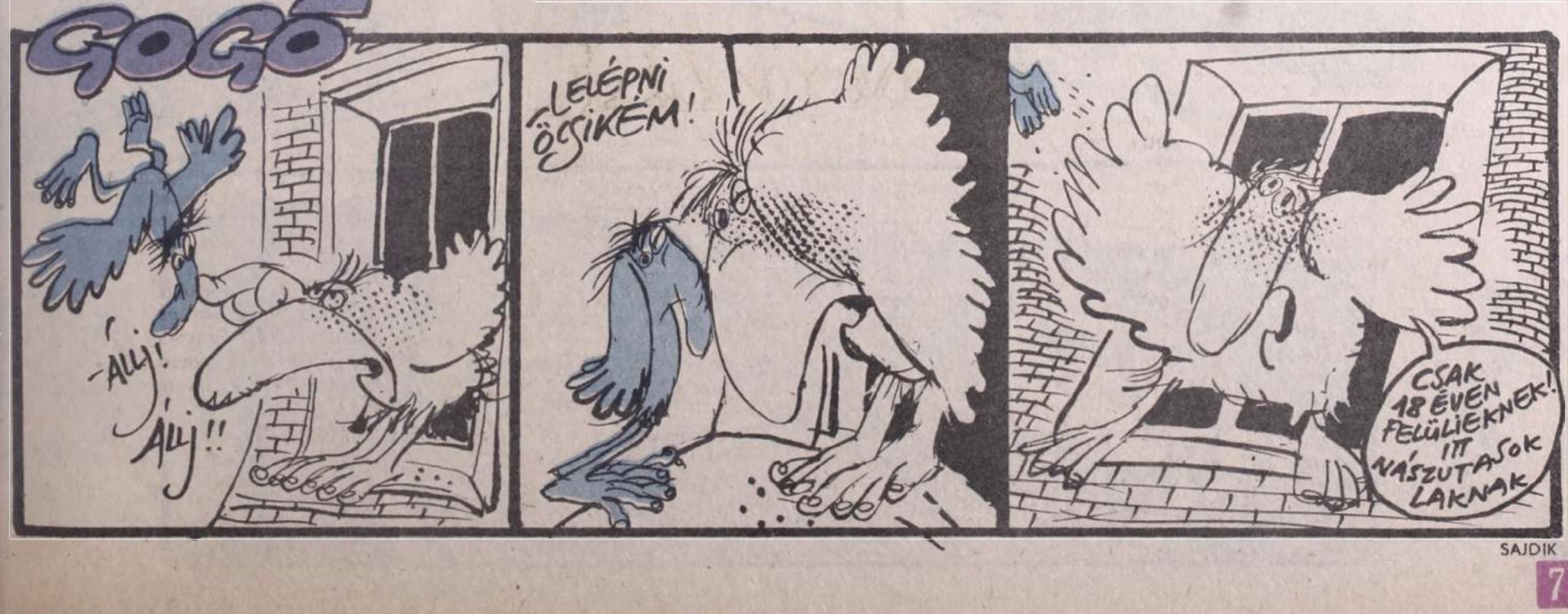
Legszívesebben egy csendes presszóban vagy egy sportlétesítmény büféjében dolgoztam volna, ahol csak üdítő italokat árulnak, mivel ott annyi kupakot dobáltak volna belém, hogy még talán meg is üt a főnyeremény. És akkor bebizonyíthattam volna, hogy egy szemétkosárban is lehet érték.

Egyébként a hivatalban nem volt rám panasz, nekem mindenki kiöntötte a szívét. Aztán a takarítónő öntött ki engem, s mondhatom, rengeteg kiöntött szív került a szemétbe belőlem. Kollégáimmal ezért brigádot alakítottunk, s felajánlottuk, hogy minden negyedév végén kiborulunk. Rájöttem ugyanis, hogyha valaki kiborul a munkahelyén, akkor észreveszik, hogy van benne valami.

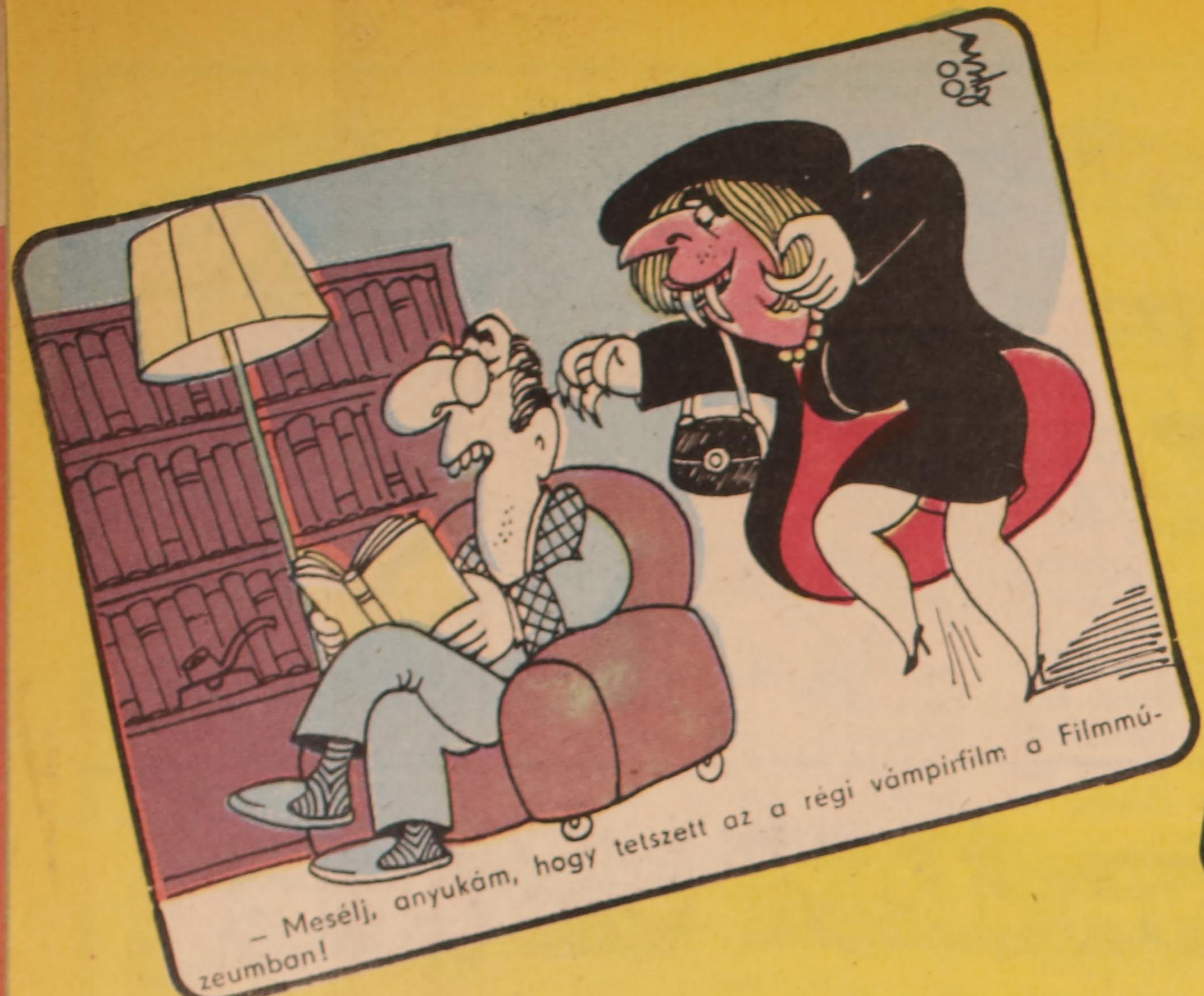
Máskülönben a legszebb munkahelyi élményem egy végrendelet volt, amit összetéptek ugyan, de azt még ki tudtam betűzni belőle, hogy az írója áthelyezése után két mázsa ügyirat illet engem.

Most már nyugdíjas vagyok, itt állok a padlásfeljárónál és lejár az aljam. Gyakran gondolok vissza a régi szép időkre, amikor még péntek délben annyi lottószelvénnyel etettek meg a hivatalban, hogy majdnem ötös ikreim születtek. Mostanában csak egy befőttesüveget dobtak belém, igaz az is jól jön a nyugdíj mellett.

Tormai László

FILM-KOKTÉL

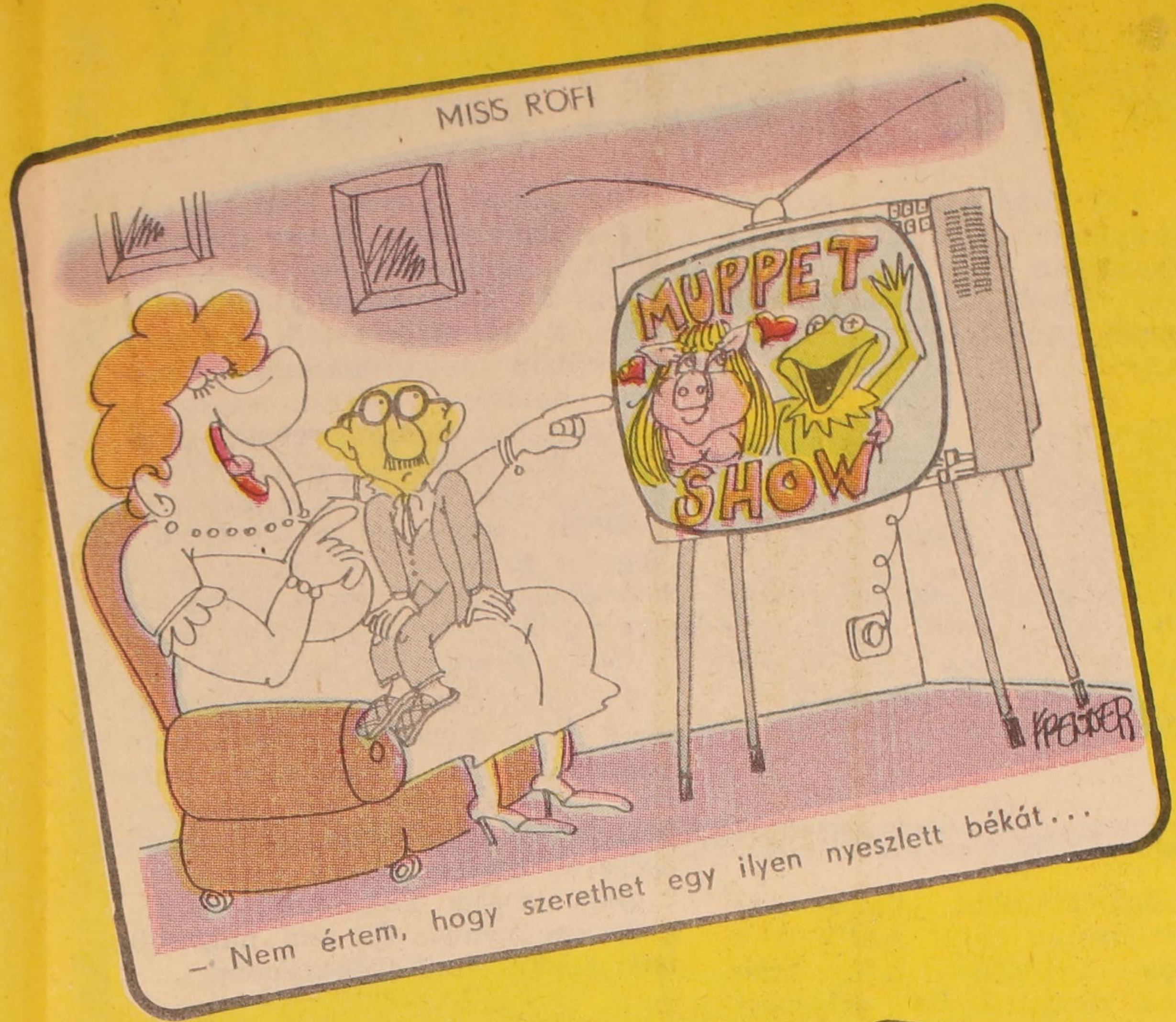
– Mesélj, anyukám, hogy tetszett az a régi vámpírfilm a Filmmúzeumban!

VENDÉGSÉG

– Majd a betűreklám alatt elmondjátok, hogy mi újság, hogy vagytok...

MISS RÖFI

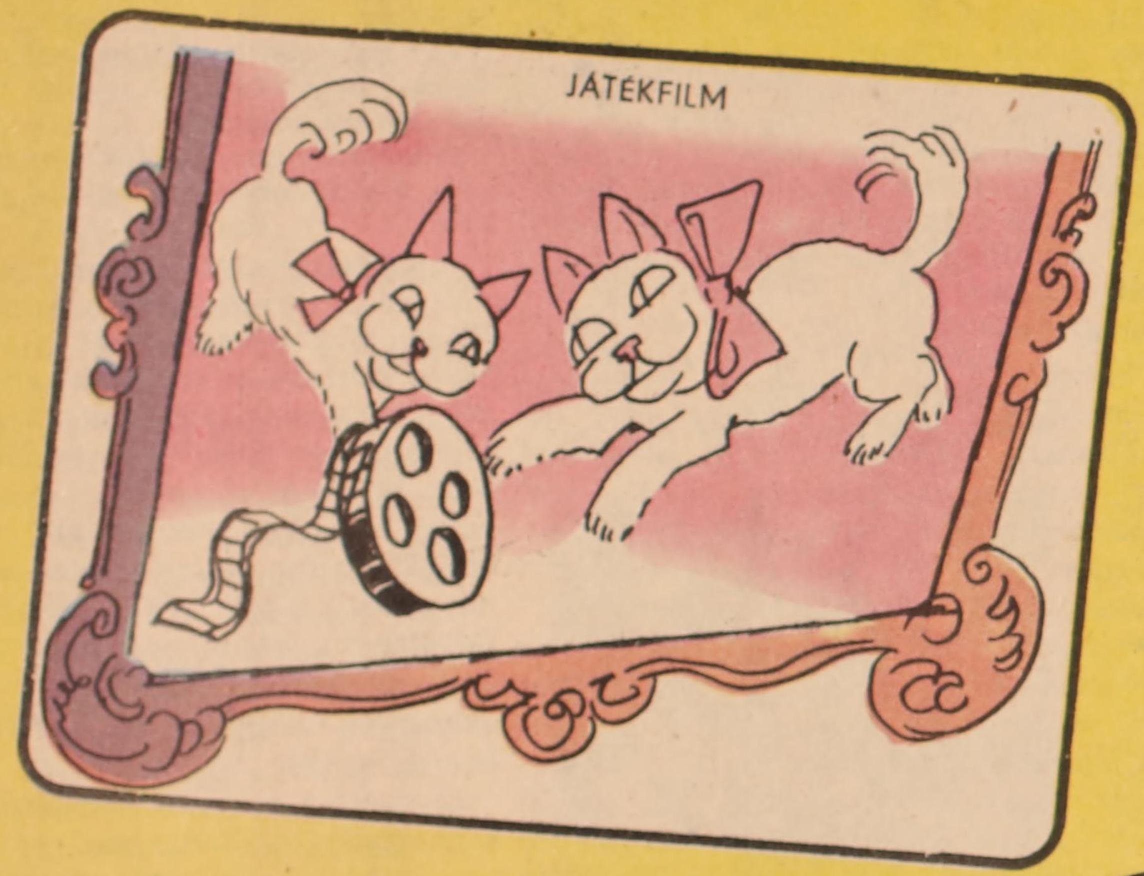

– Nem értem, hogy szerethet egy ilyen nyeszlett békát...

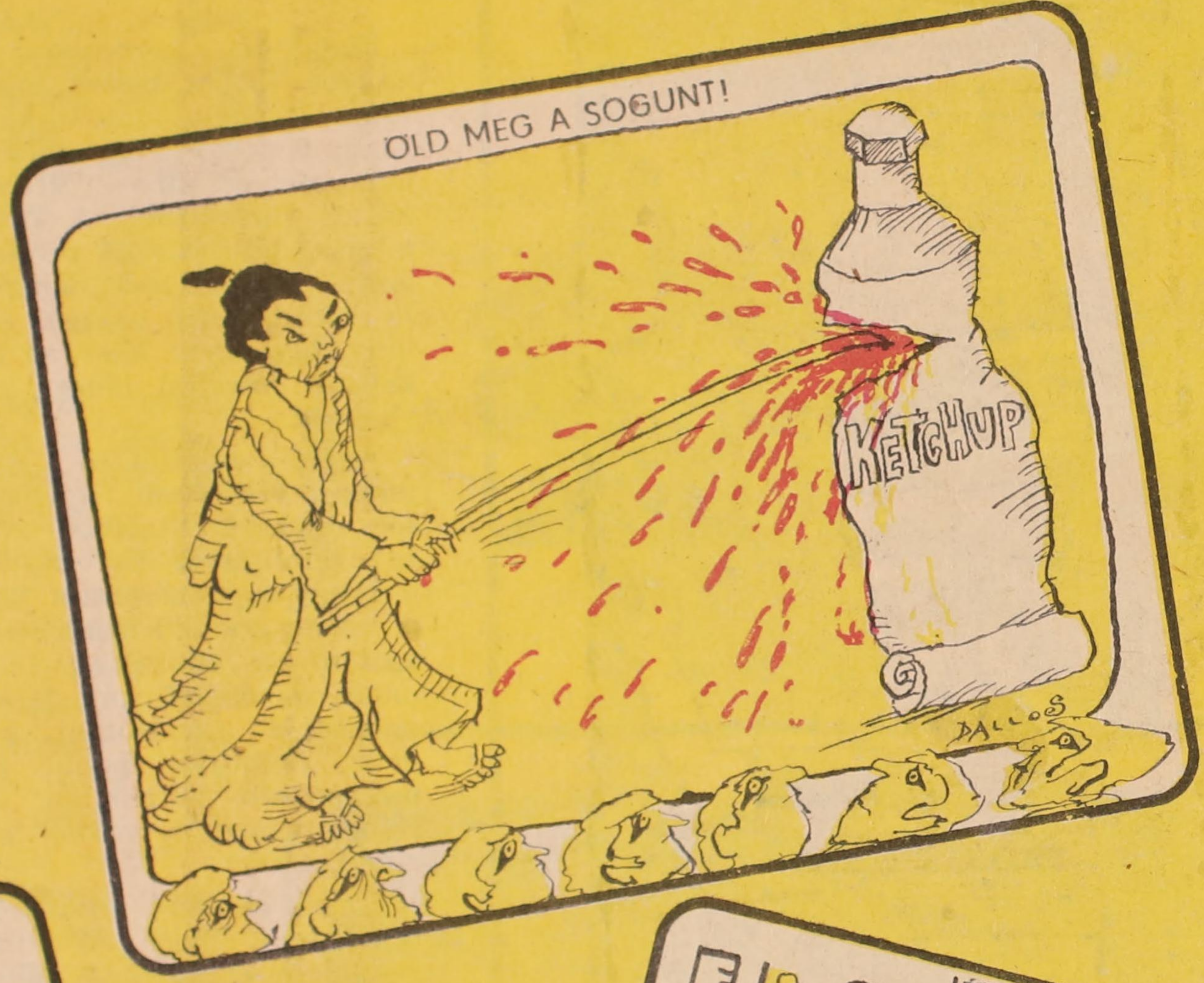

– Aki egy ilyen óriási bukás után még merészel filmet készíteni, megérdemli azt a húszmilliót az új filmjére!

JÁTÉKFILM

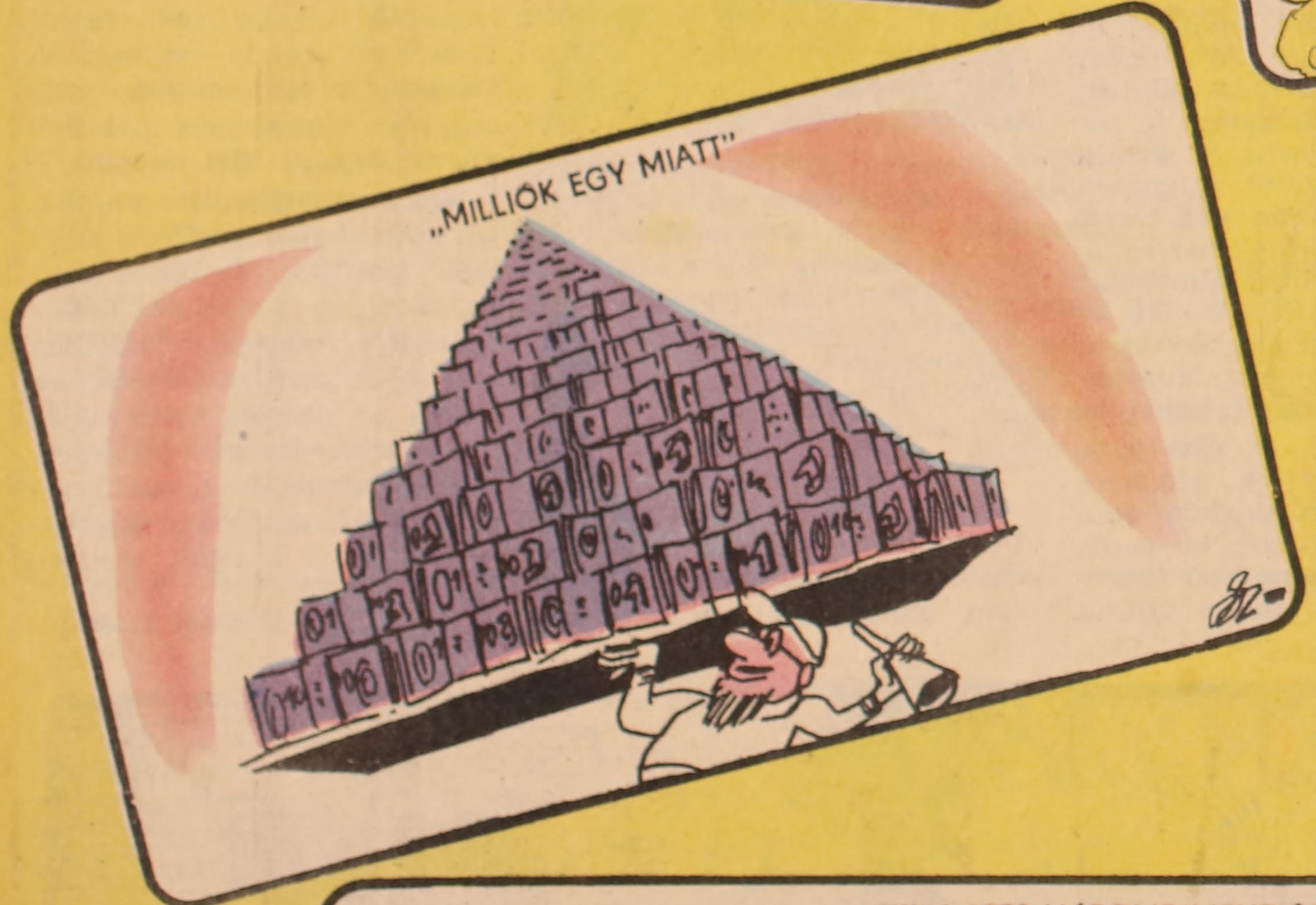
ÖLD MEG A SÓGUNT!

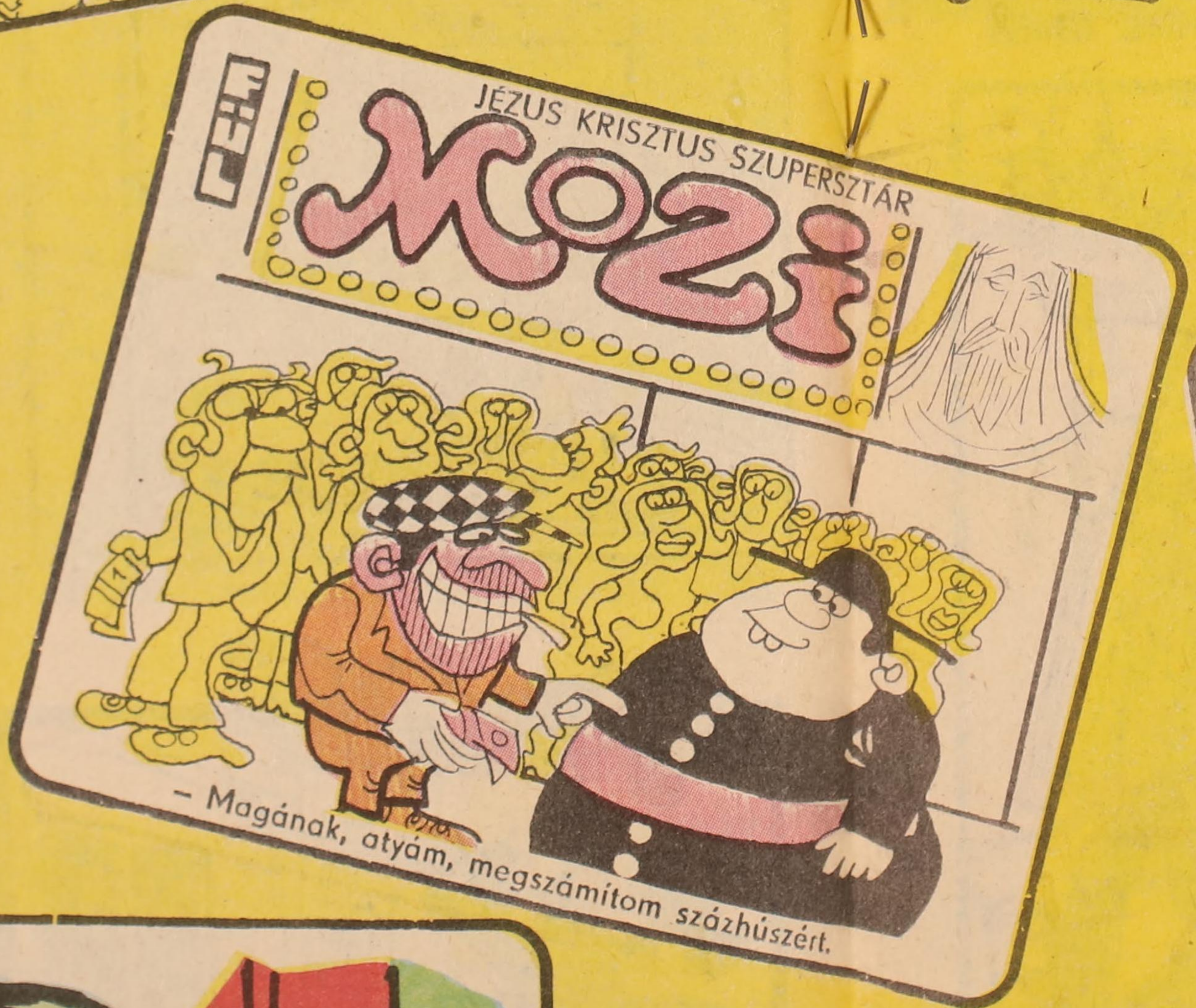

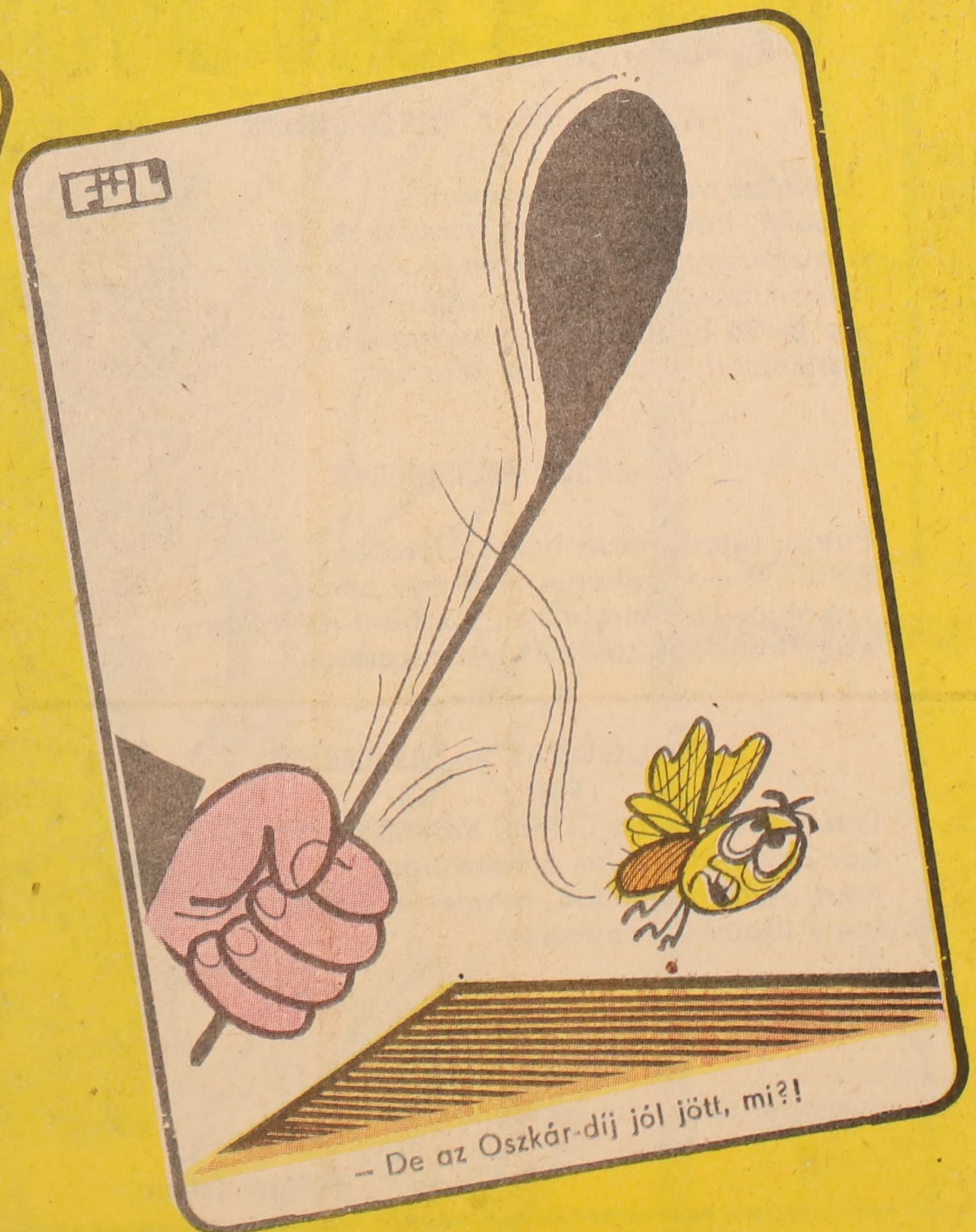
– Amióta az apjukom azokhoz az amerikai filmesekhez jár statisztálni, valahogy úgy megváltozott...

„MILLIÓK EGY MIATT"

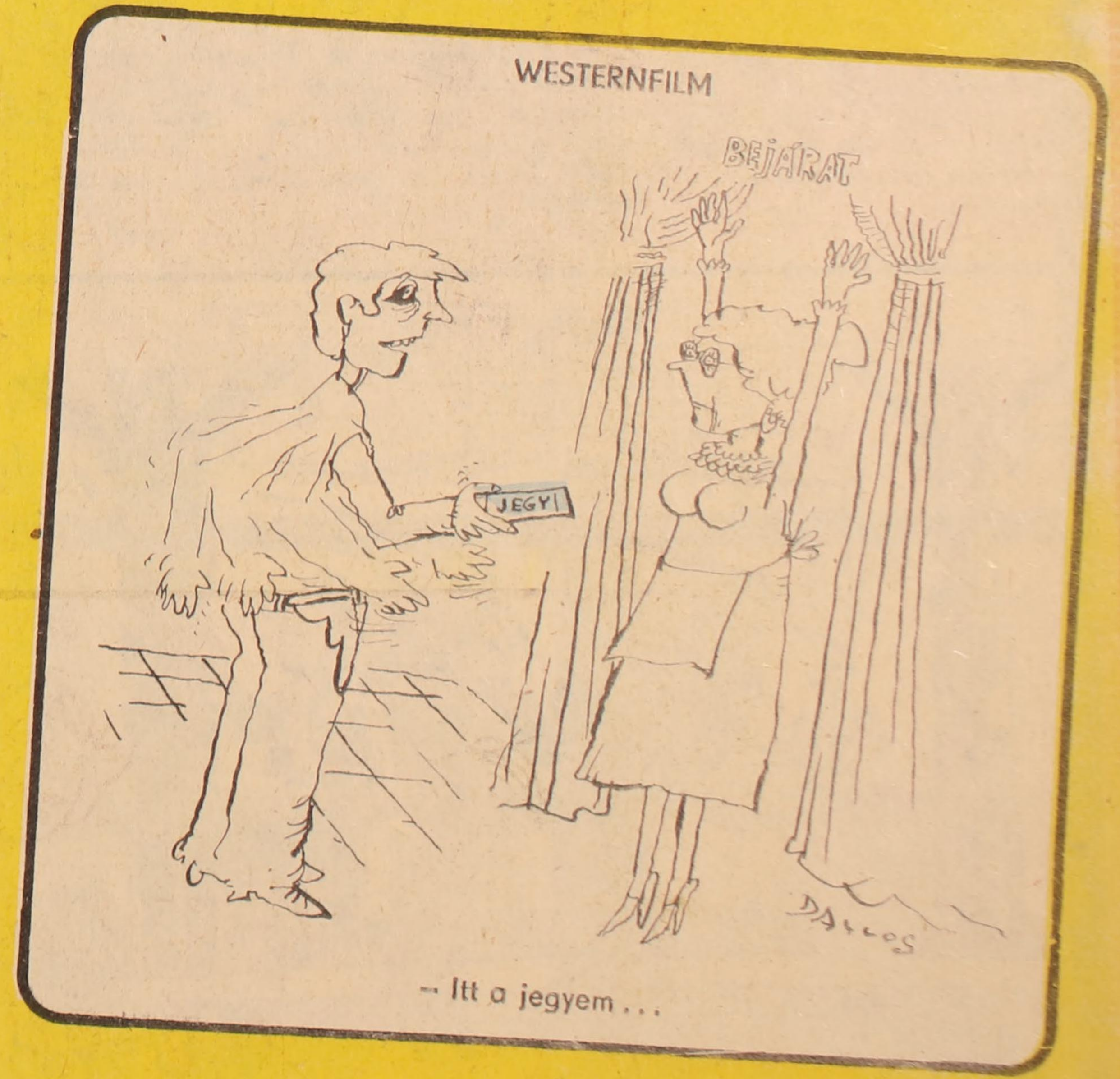

– Magának, atyám, megszámítom százhúszért.

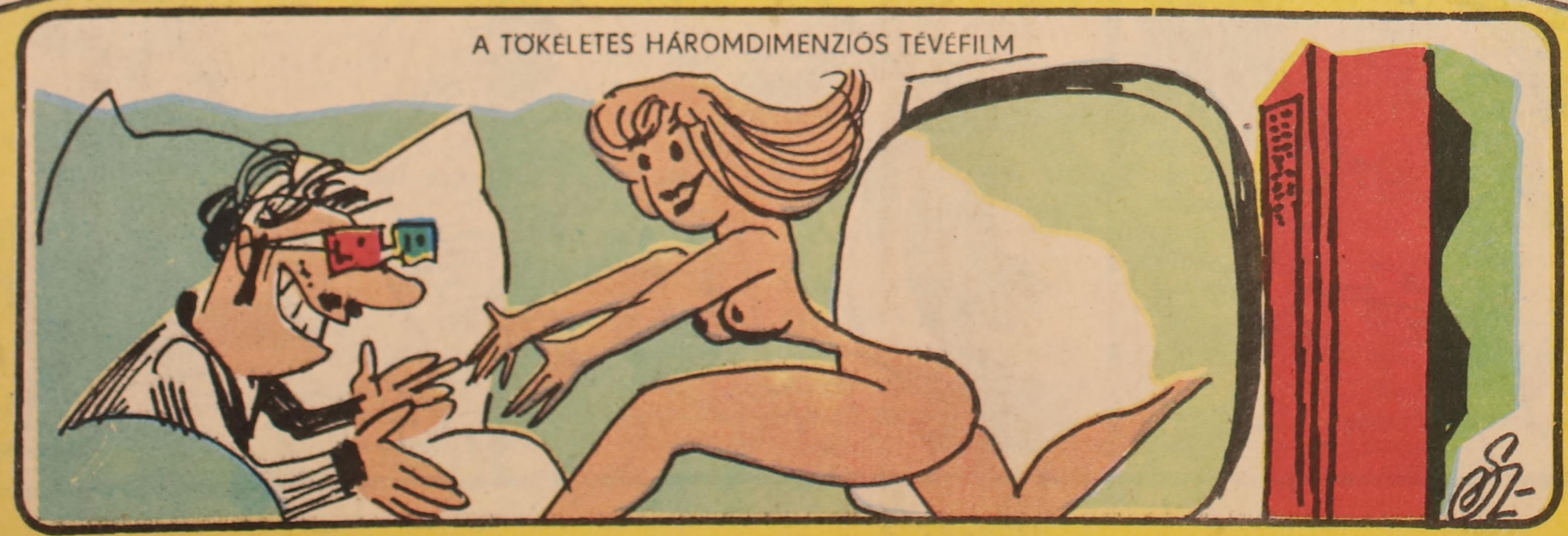
– De az Oszkár-díj jól jött, mi?!

WESTERNFILM

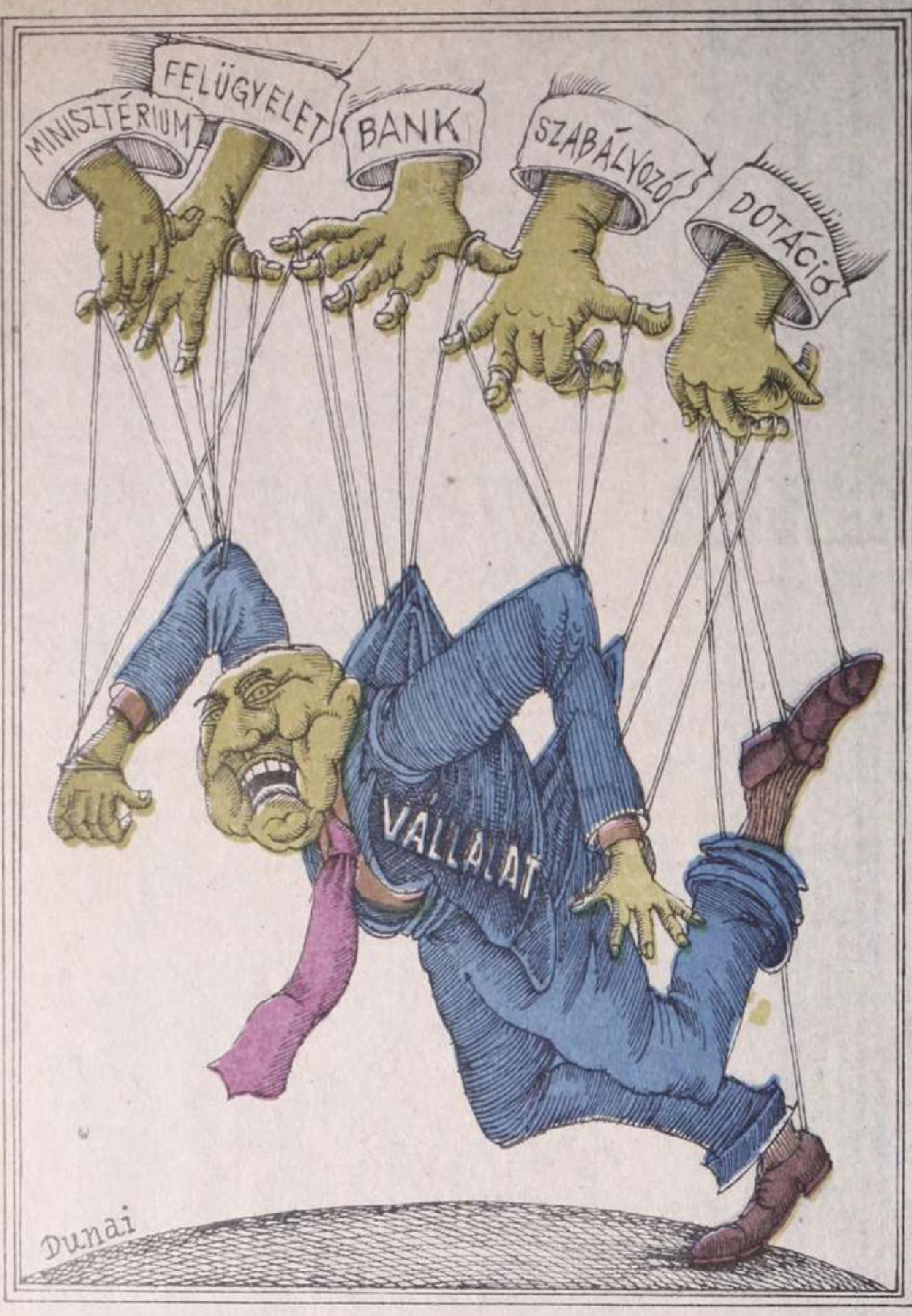

– Itt a jegyem...

A TÖKÉLETES HÁROMDIMENZIÓS TÉVÉFILM

VÁLLALATI ÖNÁLLÓSÁG

BAKI BAKI HÁTÁN

„A László-kórházban elindult egy új épület" — hallom egy tévényilatkozatban.

Vajon hová indulhatott el? Szerencsét próbálni?

●

Egy sajtónyilatkozatból: *„A nyugati piacon élő magyar klasszikusok halottak."*

Azt eddig is tudtam, hogy klasszikusaink zöme halott, de már az, hogy olyikuk, aki él, ezt éppen a nyugati piacon teszi, újdonság a számomra.

●

Az első atlétikai világbajnokság két csinos bakit szállított e rovatnak. Az egyik: *„Még soha senkinek nem sikerült világbajnokságon egyszerre megnyernie a 400 és 800 métert."* (Lévén ez az első atlétikai VB, ezt szinte gyanítani lehetett.) A másikat egyik reggeli lapunkban fedeztem föl, mely az Egyesült Államok 4×100-as váltójának káprázatos világcsúcsáról így tudósított: „Az amerikai csapat egészen szenzációsan futott... *Az USA csapata mögött a szovjet válogatott végzett."* (Úgy van: *két hellyel* mögötte, harmadikként. Tekintve, hogy az ezüstérem az olaszoké lett.)

●

Tarély — olvasom egy irodalmi lapban.

Ha véletlenül még emlékszik az olvasó, nemrégiben a *röhely* szó „hejesírását" pécéztem ki e hasábokon. Nos, úgy gondolom, ez a „tarély" is „röhely". Kiváltképp irodalmi lapban.

Ugyancsak egyik irodalmi lapunk szerkesztői „olyan mulatságosnak találták" egy olvasó-beküldte Podmaniczky-anekdotát, hogy a lap *Szerkesztői üzenetek* rovatában ellenállhatatlan kényszer hatására nyilvánosságra is hozták. Az anekdota szerint Podmaniczky valaha, három legyet találván étteremben felszolgált levesében, megkérte a vendéglőst, hogy a jövőben a legyeket ne a levesébe tegyék, hanem külön tányérra, így aztán annyit vehet belőlük, amennyire gusztusa van.

Az anekdóta valóban jó. Kár, hogy nem anekdota, vagyis nem kiadatlan mű. Tudniillik már más is közreadta: egy bizonyos Molnár Ferenc nevű, talán nem egészen ismeretlen író, előbb újságban, majd *Toll* című kroki-gyűjteményében. És ami nagyobb baj: sokkal mulatságosabban.

●

Rubikkal és Rubikonnal, az elvetett és a bűvös kockával kapcsolatban tréfálkozik Julius Caesar egyik humoreszkben, melyet a Szabad Európa elnevezésű, magát függetlennek nevező (mellesleg az Egyesült Államok kongresszusa által pénzelt) rádiónak odaszalkadt élcmestere írt vala.

Hogy mi ebben a — finoman szólva — baki? Mindössze annyi, hogy ezt a kis elmejátékot a Ludas Matyi már vagy két éve elsütötte, egy bizonyos *Nevető lexikon* című sorozatában. Ezért hát kénytelen vagyok a SZER „független" élcmesterének figyelmét felhívni arra a körülményre, hogy akinek tollával ily függetlenül ékeskedni méltóztatott, az nem más, mint

Timár György

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A rendőr letartóztat két részeg skótot, és a rendőrbíróság elé állítja őket.

— De hol a harmadik? — kérdezi szigorúan a bíró.

— Miféle harmadik?

— Hát aki fizette a számlát!

*

Séta közben a férj hirtelen oldalba böki a feleségét:

— Gyorsan vágj boldog arcot! Az első feleségem jön velünk szemben!

— Főúr, hívja a főnököt, panaszt akarok tenni! Nincs kitakarítva, az abroszok piszkosak, az étel borzalmas. Minek járok én ide, ha éppen úgy érzem magam, mintha otthon lennék?

VÁROSI FOLKLÓR

Gangművészet

VEGYES SAVANYÚSÁG

A BOKA ÉS A CIPŐZSINÓR

Semmibe vette a cipőzsinórt
a boka, bár az nyűtten, néha szólt:
a biztonságot ő adja neki...
Síszés közben a zsinór elszakadt,
s a törött bokán most gipszfoglalat,
ha mozdul, kínok kínját állja ki.

KÉSŐI FELISMERÉS

Futott, futott, futott egész életében,
nem állt meg pihenni még egy percre se,
s csak amikor lerobbant, döbbent rá sötéten,
hogy helybenfutás volt igyekezete.

NYUGDÍJAS – ZAVARBAN

Leborotváltam bajúszom, szakállam,
bár jóval túl vagyok a hatvanon,
mert azzal gúnyoltak, bármerre jártam,
hogy ifjainkat majmolom.

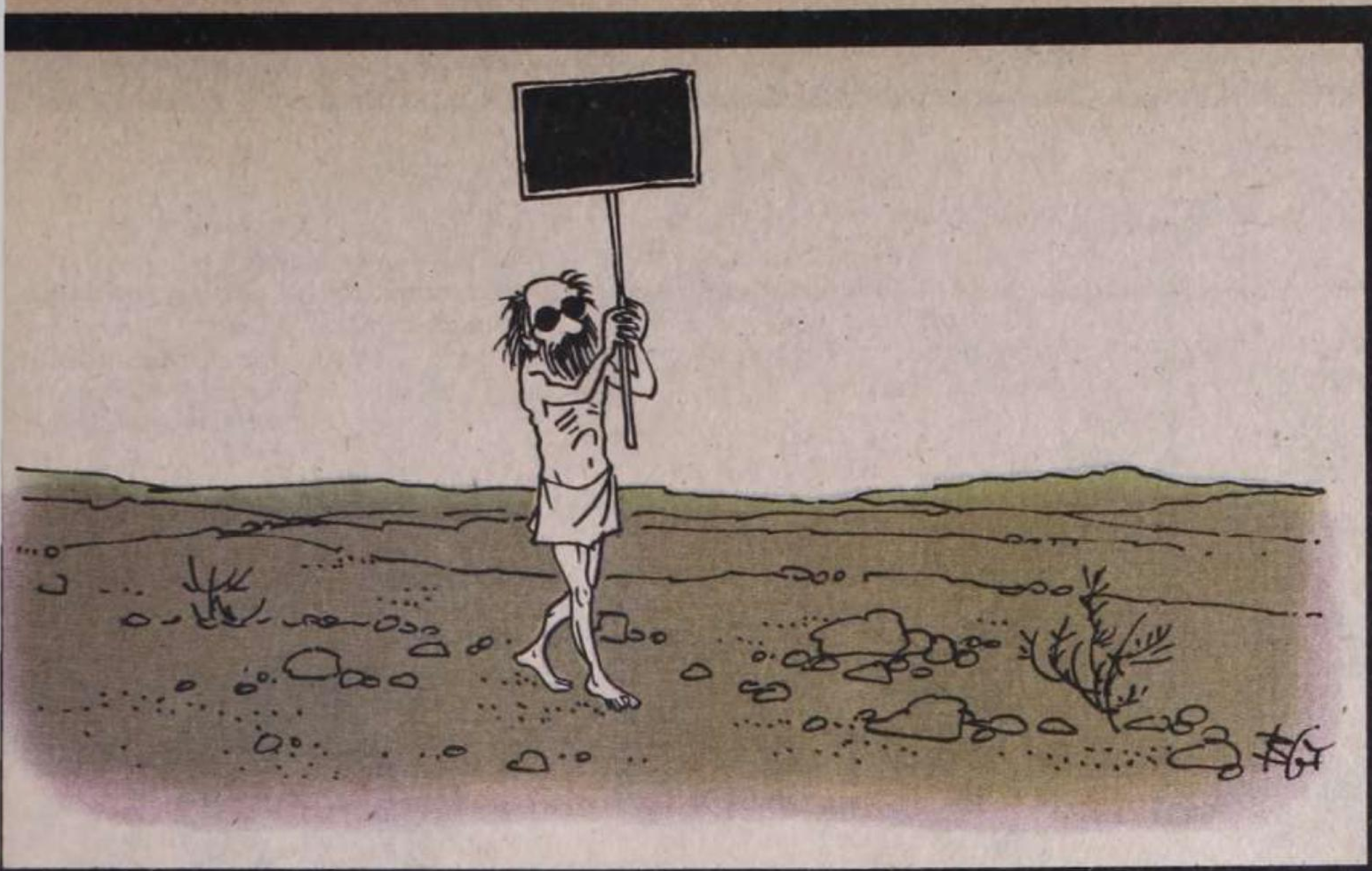
KÉRKEDŐ DISZNÓ

Kutyából nem lesz szalonna!

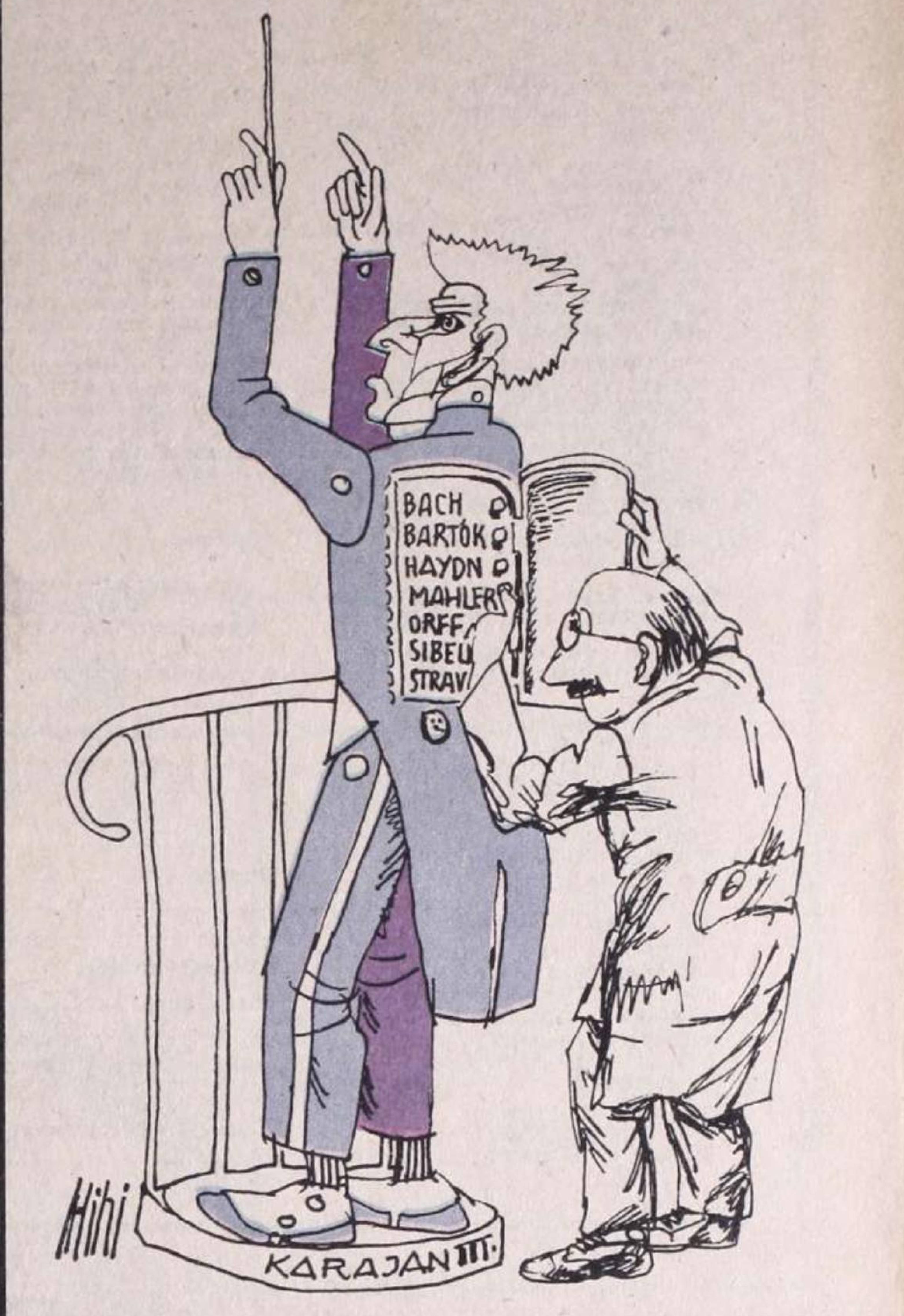
Polgár István

PROGNÓZIS

BRENNER, HEGEDŰS, BALÁZS-PIRI, FÜLÖP, LEHOCZKI, SAJDIK

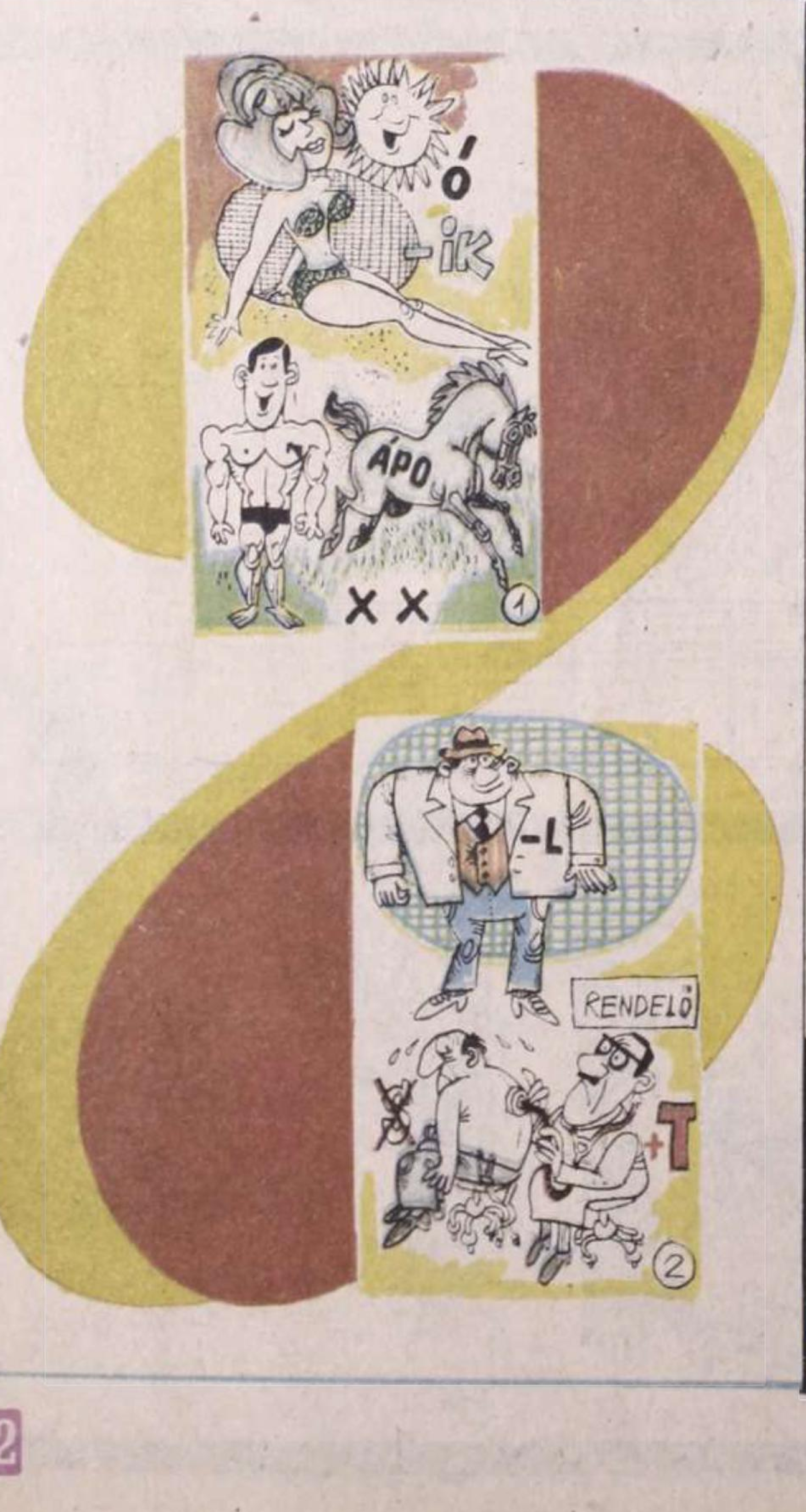
PROGNÓZIS

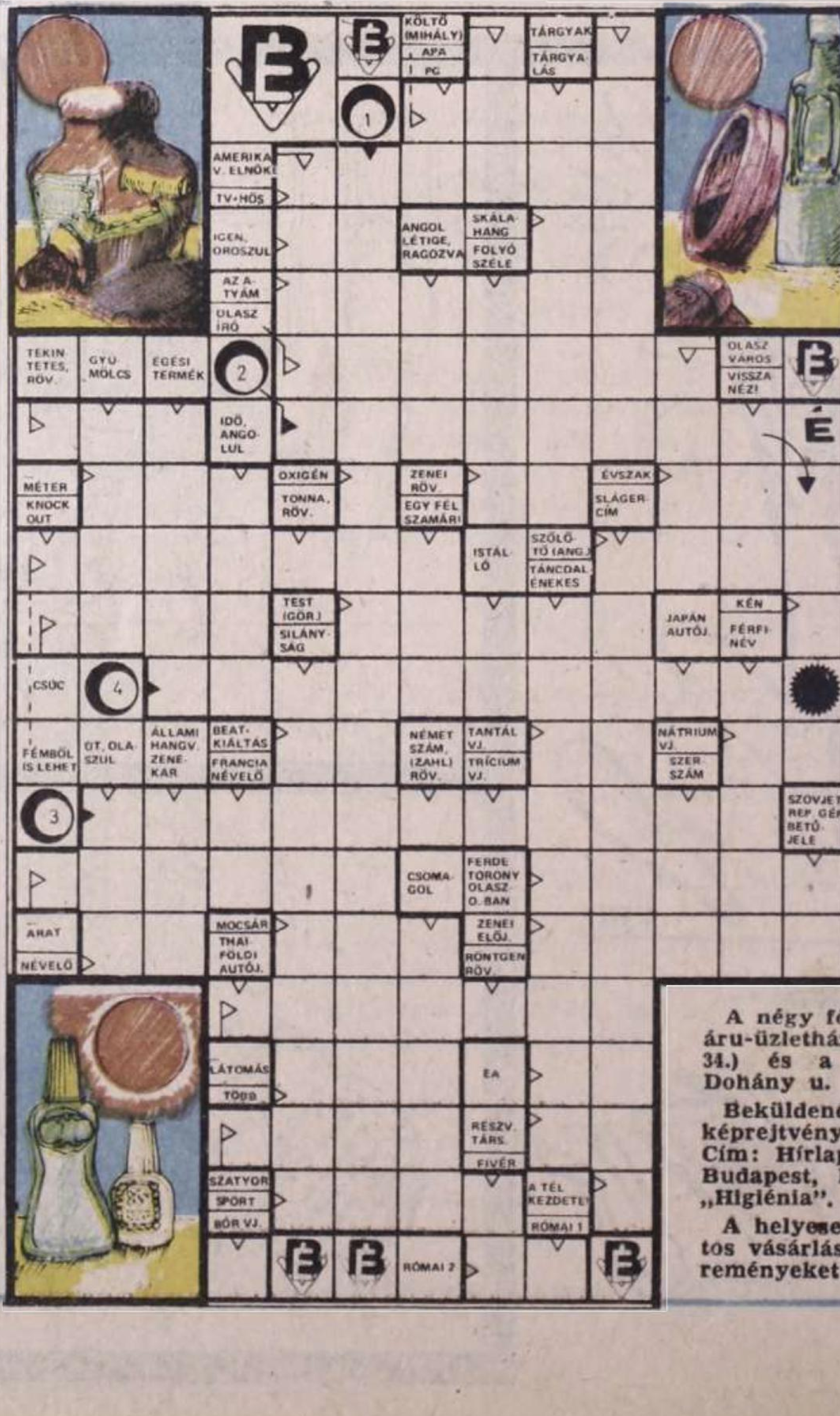

ÚJ TANÉV
ÚJ KARÓRA
ÓRA ÉS ÉKSZER KERESKEDELMI VÁLLALAT

IK
ÁPO
X X
1
-L
RENDELŐ
+T
2

IPI! APACS!
3

AZ OLVASÓ OLDALA

Hajnal-dosszié

SZEMÉRMES SZŰZÉRMÉK

Örömmel olvastam Hajnal Csaba javaslatát a nudista strandról. Szerintem is: legyenek nudista éttermek, melyekben egyetlen szál fejkendőbe öltözött nénikék — ez Köjál-előírás — ugrálnák át a kondért krumplihámozás közben. Még az asztalra sem kellene sem terítő, sem szalvéta — miért épp ott legyen valami textil, amikor mindenki meztelen?

A nudista autóbuszokon természetesen az ellenőr is ruhátlanul végezné a kötelességét — csupán egy piros karszalag jelezné, hogy ő nem közönséges nudista, hanem hivatalból az.

Riznerné Gáspár Erika
Öcsöd, Köztársaság u. 37—39.
5451

■

Tisztelt Hajnal úr! Olvastam cikkét a Ludasban és megvan róla a véleményem! Nagyon elítélem a nudistákat — és még sokan mások is. Minden erőmmel útjába állok a nudizmusnak. Az még csak hagyján, hogy elhagyatott részeken nudista telepek létesülnek, de hogy az utcákon, tömegközlekedési eszközökön, intézményekben is anyaszült meztelenül közlekedjenek, az már igazán sok.

P. A. diáklány, teljes ruházatban,
Kőszeg

■

Valószínűleg a nagy meleg váltotta ki Hajnal Csabából a nudizmusról írt hülyeségeit. A nudista strand ötlete szerintem is hasznos és jó dolog, de az autóbuszjárat, a mozi meg az étterem azért már több a soknál. A nudista étterem egyébként bizonyára e két fogást kínálná: 1. Szűzérmék magyarosan, 2. Meztelen csiga hasábburgonyával.

Galla Gábor
Székesfehérvár, Móri u. 3.
8000

BELÁTHATATLAN...

Tahi hegyvidéki részére egy keskeny és meredek út vezet fel, a Domb utca. Ráadásul pont a legmeredekebb szakaszánál van egy beláthatatlan kanyar, amely évek óta nemcsak veszélyforrás, hanem több tényleges baleset okozója is. Tekintve, hogy az egy kocsiszélességre épített utcát sem egyirányúsítani, sem pedig szélesíteni nem lehet, az erre járó, hétvégenként több száz autós kitérők létesítését kérte a helyi tanácstól, a tanács szakigazgatási szerve szorgalmazta is a kitérőépítést, de egyelőre csak az üggyel kapcsolatos hivatalos iratok súlya növekszik. Legutóbbi határozatának azért nem sikerült érvényt szereznie, mert a Domb utca egyik telektulajdonosa megfellebbezte a kitérő létesítését. Azóta kitérő-ügyben csak kitérő válaszokat kapunk és nem tudjuk belátni, hogy miért kell beláthatatlan kanyarokban minduntalan kockáztatni a magunk és a szembejövő autósok biztonságát.

Tahi, Domb utcai lakosok,
nyolc aláírás

APRÓK

1

A 22 287 számú új telefonfülkében korszerű készülék, telefonkönyv és panaszláda található a Sashegyi úton. Ám egyetlen szépséghibája: ajtaját nem lehet becsukni. A sarokvasat erőművészek meghajlították.

2

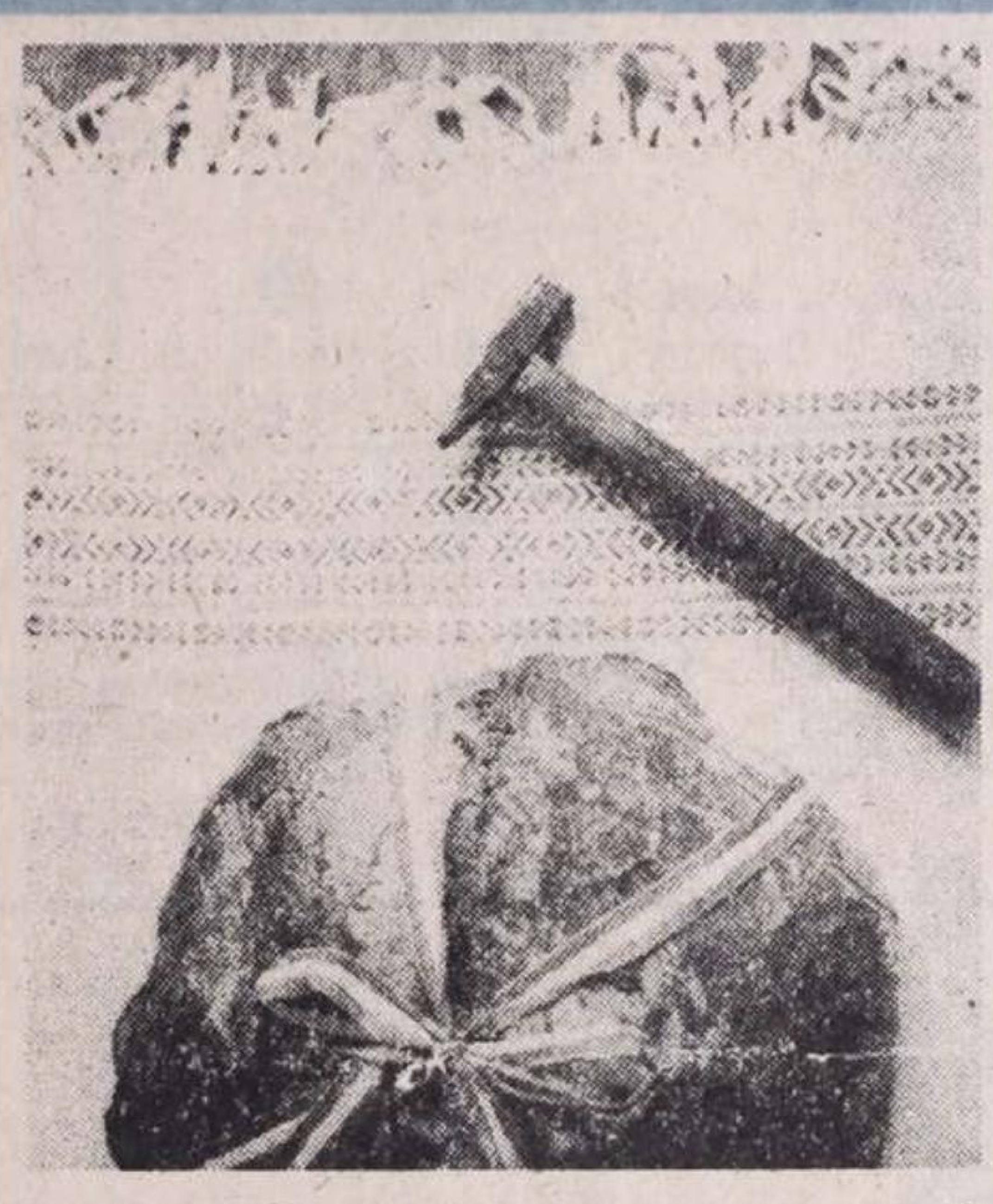
A Hegyalja úton is erős emberek jártak. A védőkorlátokat kiszakították a helyükről. A Németvölgyi út és a Liptó utca kereszteződésében a sárga korlátokat az elburjánzott növényzet közé fektették. (Erről jut eszünkbe: nem ártana néha kaszálni a közterületeken!)

3

A környezetvédelem szerény eredménye az a tábla, melyet a Sashegyi úton a tanács felszereltetett: „Föld és törmelék lerakása hatóságilag tilos!" Ám a tiltó szót sötét festékkel, sötét alakok áthúzták. A többit nem nehéz kitalálni.

f. i.

TÜCSÖK és BOGÁR

Augusztus 20. alkotmányunk napja, az új kenyér ünnepe

Már újonnan is ilyen kemény?

(A Komép című lapból ollózta H. J., tatabányai olvasónk)

meglláttam magamat, megálltam egy pillanatra. Egybeszakadt, aprókockás téli ruha volt rajtam. jól mutattam benne, azt hiszem, nem véletlenül

Csini!

(A Nők Lapjában találta Fellner Gyuláné)

a fű alig sarjadt, máris kiégett. És most a reménybeli zöld pázsit helyett a fürdőzők, a napozók ezrei jobb híján az időközben elpiszkolódott, porozódó földben heverésznek.

Béke poraikra!

(A Népszabadságban lelte Topor Gáborné)

hatására hazánk fölé is mind kevesebb levegő áramlik, ezért egyre nagyobb lesz a záporok, zi-

Mi az, csak az árhullám gyűrűzik be, a levegő nem?

(Az Esti Hírlapban találta Farkas Károly vecsési olvasónk)

20 órakor a Kanizsa Sörözőben csak felnőtteknek
„AMBRUS és TRÉZSI" címmel
Eredeti nyelvjárásban elhangzó székely, gyimesi és moldvai csángó népmesék, asszony- és férjcsúfoló történetek dallal zenével gazdagítva idézik a régi fonók, guzsalyosok hangulatát
Közreműködik a „MENTA" folklor együttes
Rendező: DEBRECZENI TIBOR
Belépődíj: gyermekeknek 6,—Ft
felnőtteknek 20,—Ft

Felnőttek nézhetik is, gyerekek csak fizethetnek!

(Beküldte Babó László, Kiskunmajsáról)

KONTÉNER, KÁBEL

Olyan házban lakom, ahol mintegy 50 lakó, köztük sok kicsi gyerek él. 8—10 hónappal ezelőtt a házunkkal szemben — éppen az én ablakom alá — elhelyeztek egy szemétgyűjtő konténert. Az utcaseprők odahordják kocsijuk tartalmát, olyan zajjal és zaftos beszéddel, hogy a lakókat megbotránkoztatják. Nyáron — a gyakran 35 fokos melegben — nem tudtuk az ablakainkat kinyitni, mert a bűz és a legyek kibírhatatlanok.

Más. A IV. kerületi Bajcsy-Zsilinszky és Rezi Károly utca sarkán levő patika mellett az elektromos hálózatba bekötött kábel lóg a földig — egy éve. Puszta véletlen, hogy nem történt még baleset.

Kertész Gyula
Budapest, Bercsényi u. 2.
1041

VADÁSZZSÁKMÁNY

TRIBÜN

Harry Carpenter, az angol tv sportriportere hosszú interjút csinált Muhammad Alival. Az utolsó kérdése:

— Mondja Ali, nem hiányzik magának az ökölvívás?

A válasz:

— Nem, Harry. Én hiányzom az ökölvívásnak.

A mókás az, hogy — tényleg.

Floyd Cummings remek öklözéssel megnyerte az intézmény bajnokságát. Utána nyilatkozott:

— A közeljövőben nincs szándékomban profiszerződést aláírni.

Cummings intézete ugyanis egy börtön. Ahol éppen hetvenöt esztendős büntetését tölti. Gyilkosság miatt.

A chilei Condor Club labdarúgói huncut gyerekek. A tizenegy játékos nemrégiben harminc betöréses lopást ismert be. A bíróság alighanem kötelezte a Condor Clubot, hogy a jövőben inkább vízilabdacsapatot tartson.

Azok mégis csak heten vannak.

Sir Gordon Richards, a britek legendás hírű zsokéja mesélte a szakmáról:

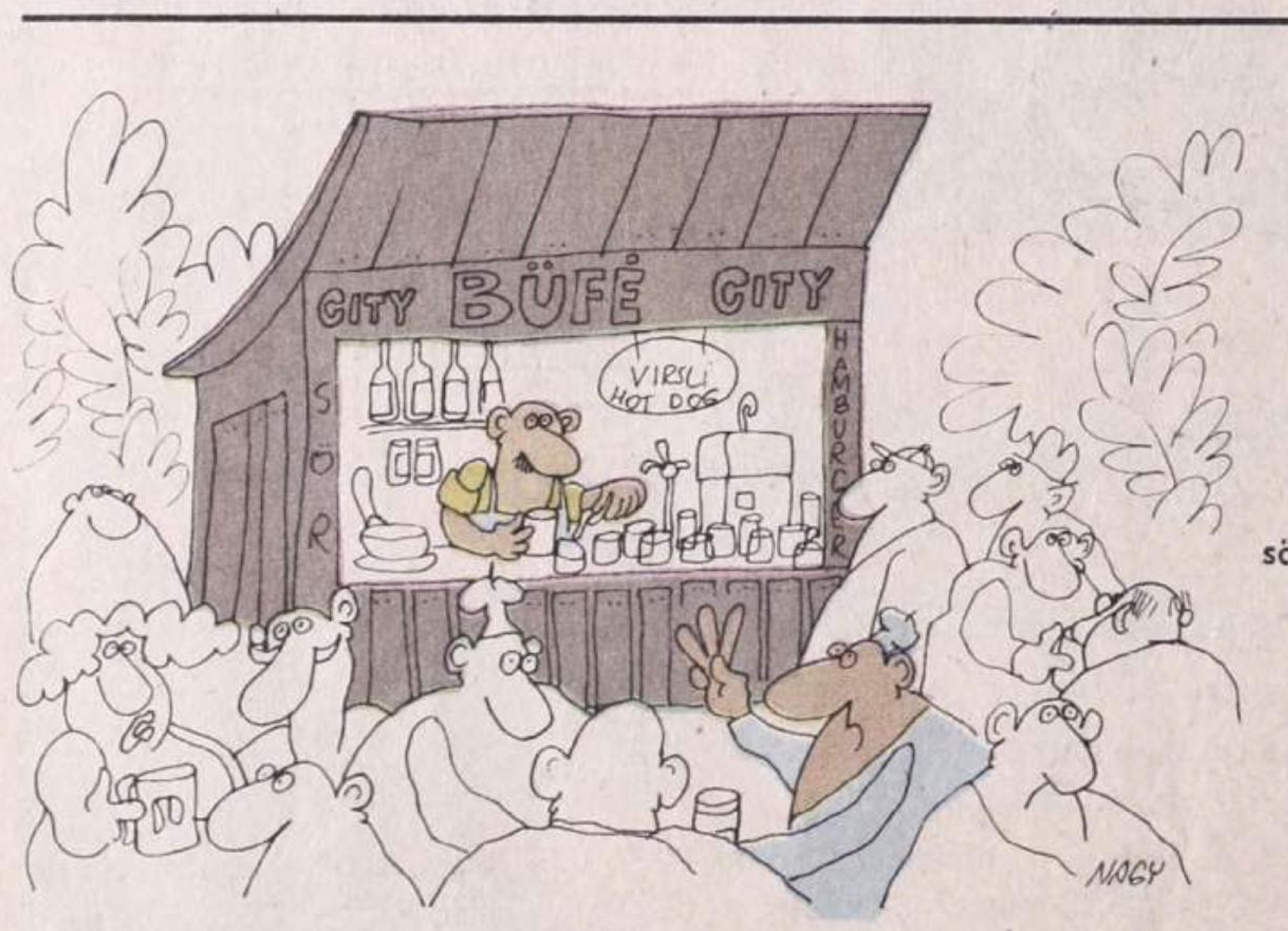
— Egy kancacsikó olykor minden ok nélkül hanyatt vághatja magát. Ezt különben más nőnemű lényeknél is gyakorta tapasztaltam.

Érdekes élete lehetett, Sir Gordon.

Bill Shankly, a Liverpool egykori mestere mondta a menedzseri tapintatról:

— Én soha egyetlen játékost sem hagytam ki a csapatból. Mindig csak bizonyos változtatásokat eszközöltem az összeállításon.

(p. p.)

SZERZŐDÉSES ÜZLET

– Még három korsó sört, mérnök úr!...

Rímbúrek

TANÁCS

Ahol annyi a kijárás,
Hogy nem lehet elviselni,
Kijárási tilalmakat
Kellene már elrendelni.

A KÖRSZÍNHÁZBAN

Egy külföldit lát meg egy lány
És feléje már kart tár ki,
Valutám lesz – mondta flegmán –
Ez a pali nem Akárki.

FOCI FELJEGYZÉS

Osztrák szerződése van már
Nyilasinak, azaz Nyíl-nak,
Helyeslően bólint nyilván,
Ha neki majd kasszák nyílnak.

Hidvéghy Ferenc

Olvasom...

..., hogy keresik a legszebb magyar nőt. A szépségverseny első helyezettje — Miss Hunyadi — jutalmul Párizsba megy.

Csodálkoznék ha nem így lenne. Megszoktuk már, ha e házában szemre tetszetős, kézzelfoghatóan jó minőségű alkotás kerül ki a kezünk alól, akkor azt Nyugatra küldjük.

..., hogy a Posta szakemberei vállalták: a többérmés készülékeket az új tíz- és húszforintos pénzérme fogadására is alkalmassá teszik.

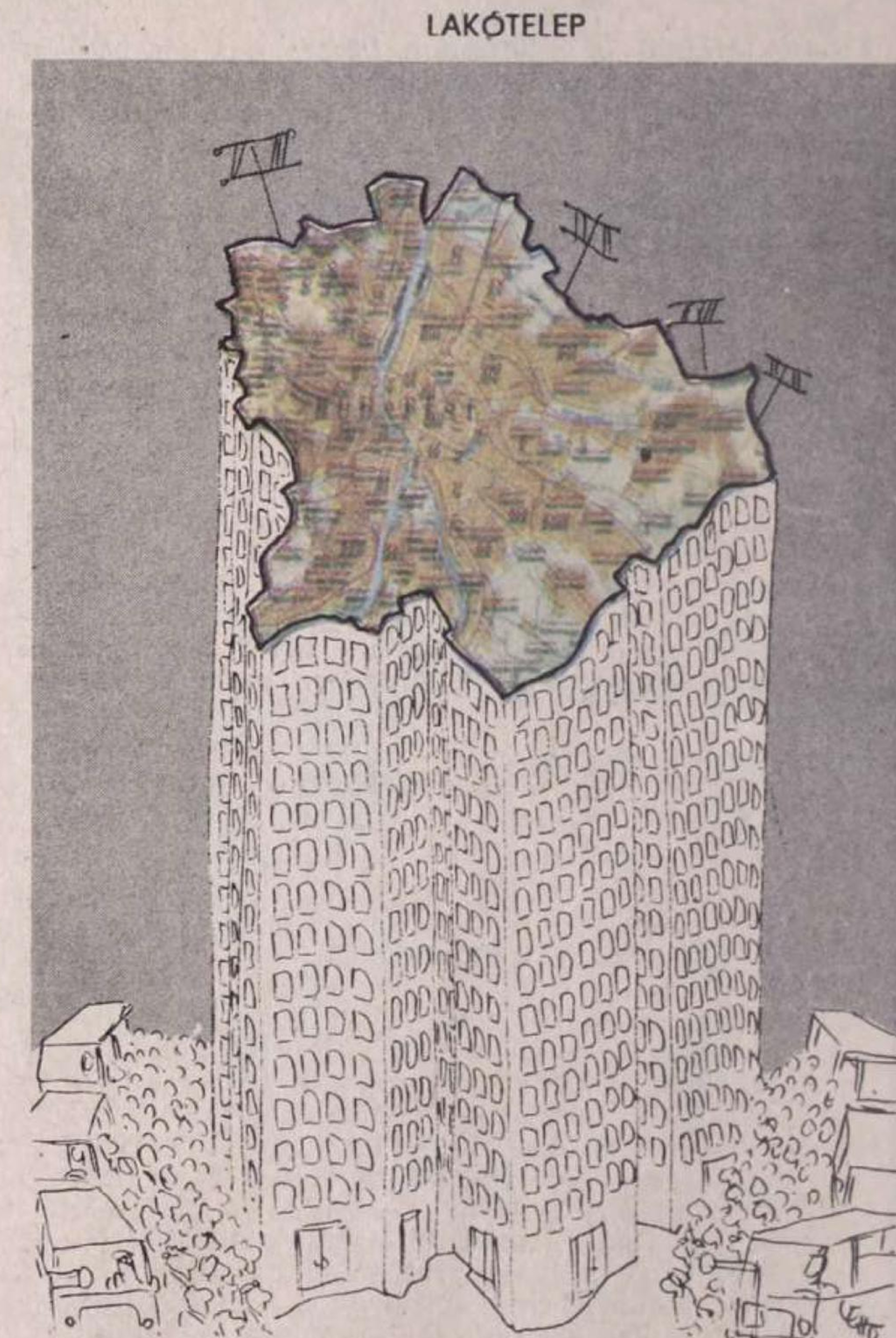
Ha már úgyis ott vannak a műszerészek, ugyan tegyék már a készülékeket arra is alkalmassá, hogy a fel nem használt pénzt adják vissza.

..., hogy a vasúti tarifa emelésének következtében az emberek ritkábban pattannak vonatra, s ez a MÁV-nak az év első öt hónapjában 400 millió forint veszteséget okozott. Most azon tanakodnak, miként lehetne visszaédesgetni az utasokat?

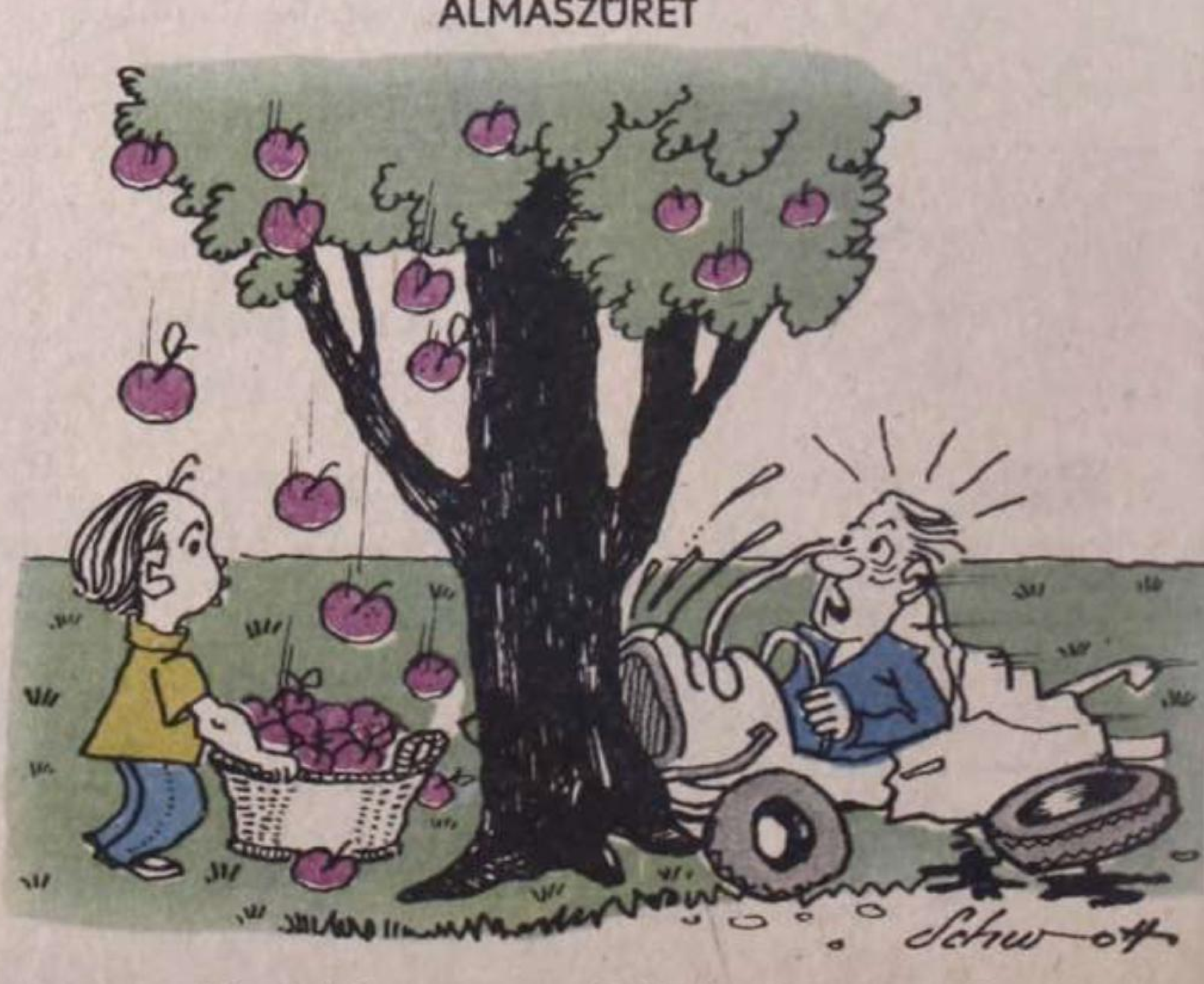
Az idő mindent megold. Várják ki, amíg olyan magas lesz a benzin ára, hogy egy családnak ismét olcsóbb lesz vaskerekűvel útra kelni. Addig? Addig, amíg az utas a drágán vett jegyével megbízhatatlan, piszkos, pontatlanul közlekedő szerelvényre, szállhat, addig: Háttal a vasút felé!

Módos József

LAKÓTELEP

ALMASZÜRET

– Bácsi, kérem, nem csinálná még egyszer?

IMPORT HUMOR

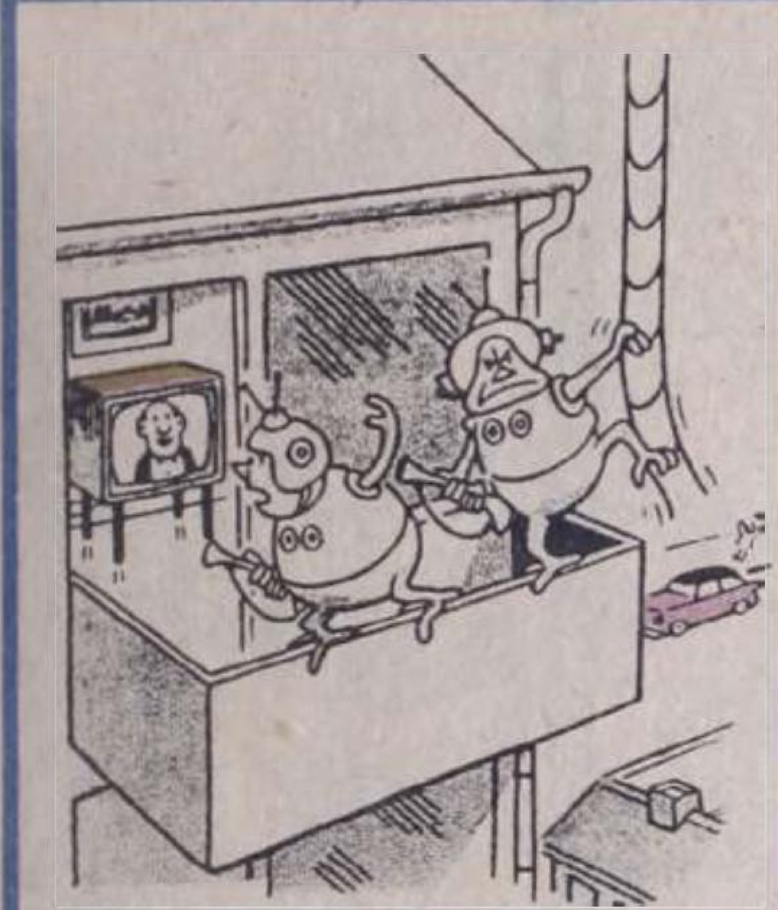
a Neue Illustrierte Revue című nyugatnémet magazinból

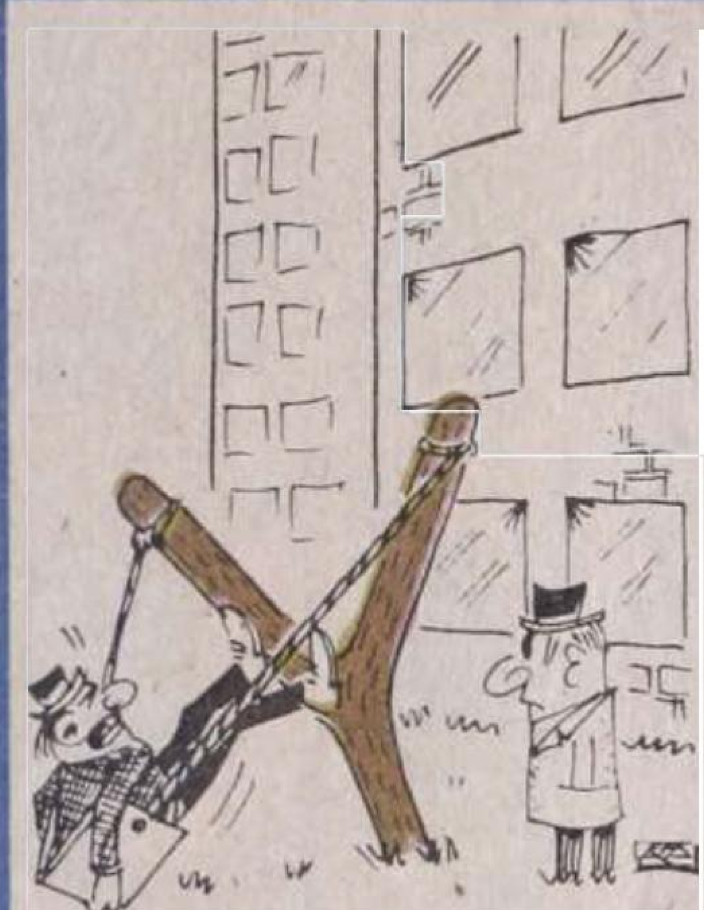
– Egy kicsit túlzásba vitte a banánkúrát...

– Nem, uram, ez nem fürdőkád, ez a bólé...

– Te tudtad, hogy az embereknek négy lábuk van?

– Még mindig nem javították meg a liftet a házban?

– Ez az úgynevezett hard-rock.

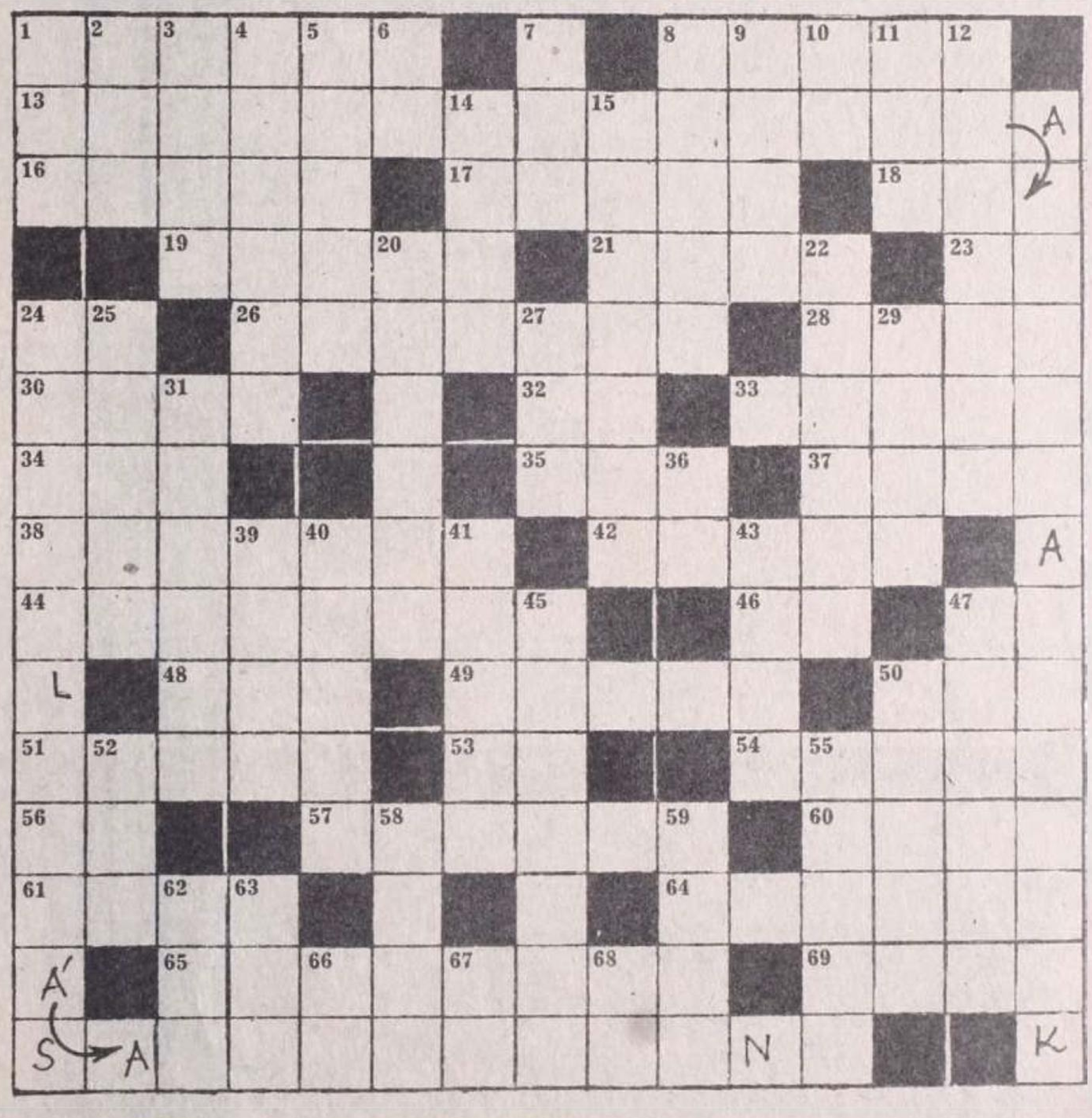
Móra Ferenc mondta

A plátói szerelemről került egyszer szó a nagy író társaságában. – Tudjátok mi a plátói szerelem? – kérdezte Móra Ferenc. És mindjárt meg is felelt a kérdésre: – Vízszintes 13 – függőleges 24. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 5-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

1. Jellegzetes szabású férfikabát
8. A nemzet csalogányának vezetékneve
16. Új-Zéland őslakossága
17. Felöntött a garatra
18. Helyhatározó
19. Társadalmi szervezet betűneve (hazánk és a Szovjetunió közötti barátság elmélyítését szolgálja)
21. Olvasztókemence
23. Fordított növény
24. Kettős betű
26. Ügyetlenül, nehézkesen mozgó
28. Érvek viadala
30. Fontos energiahordozó
32. Kés része
33. Férficseléd
34. Női hang
35. A holland MALÉV
37. A közmondás szerint kétszer fárad
38. Egy madár hangja
42. Állatot fegyelmező eszköz
44. Gounod világszerte ismert zeneműve
46. N. K.
47. Mutatószócska
48. Vízben terem
49. Kitűnő költőnk volt (Jenő, 1907–1938)
50. ... tiszt (féldrágakő)
51. Az utolsó Árpád-házi király volt
53. L. Z.
54. Nincs ellene orvosság
56. Szintén
57. Balatoni üdülőhely
60. Angol hölgy
61. Óra alkatrésze
64. Anglia ősi neve
65. Egy nyírségi táj neve
69. A Thália Színház művésze

FÜGGŐLEGES

1. Épület maradványa
2. ... bárdos
3. Irtani való növény
4. Dán nemzetközi sakknagymester
5. Ernyős virágú illatos növény
6. Az egyik nem
7. Meztelen emberi testet ábrázoló festmény
8. Német fizikus, aki Marconival együtt kapta a Nobel-díjat
9. A maga idejében nagyhatású német közgazdász (Széchenyivel is levelezett)
10. Az ábécé kezdete
11. H. L. O.
12. A műtétet előzi meg
14. Törmelék
15. Shakespeare tragédiájának címe
20. Hajdan: útonálló, fosztogató szegénylegény
22. Hazánk területén élt nomád nép
25. Nagy népcsalád
27. Jégen vágják
29. Dupla gyermekáldás
31. A terített asztalra kerülő fogások sorrendje
36. M. S.
39. Arab férfinév
40. Világhírű spanyol táncos, aki Pesten is fellépett már (Antonio ...)
41. Kitűnő magyar szobrász (Ferenc, 1882–1954)
43. Vissza: nagyobb rög
45. Útburkolat készítésénél használatos
47. Rajongva szeretek
50. Egy francia filmsztár (Delon) keresztneve
52. Autómárka
55. Igen ritka férfinév
58. Hirtelen jó ötlet
59. A két kicsinyítőképző
62. Gázlómadár
63. Időt mutat
66. Rövidítés angol férfinevek előtt
67. Római 50 és 500
68. É. F.

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215–96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,– Ft, negyedévre 39,– Ft, egy évre 156,– Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
83.2308/2-35
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134–0611
Index: 25 504

MÓRA FERENC AFORIZMÁJA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Az ember akkor öreg, ha mosolyog ázon, amin valamikor nevetett.

200–200 forintot nyert:
Kovács Sándor, Gyuró, Rákóczi u. 10. 2464
Molnár Jánosné, Bp. Wesselényi u. 54. 1075
Bárkányi Péterné, Bp. Futórózsa u. 82. 1165

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

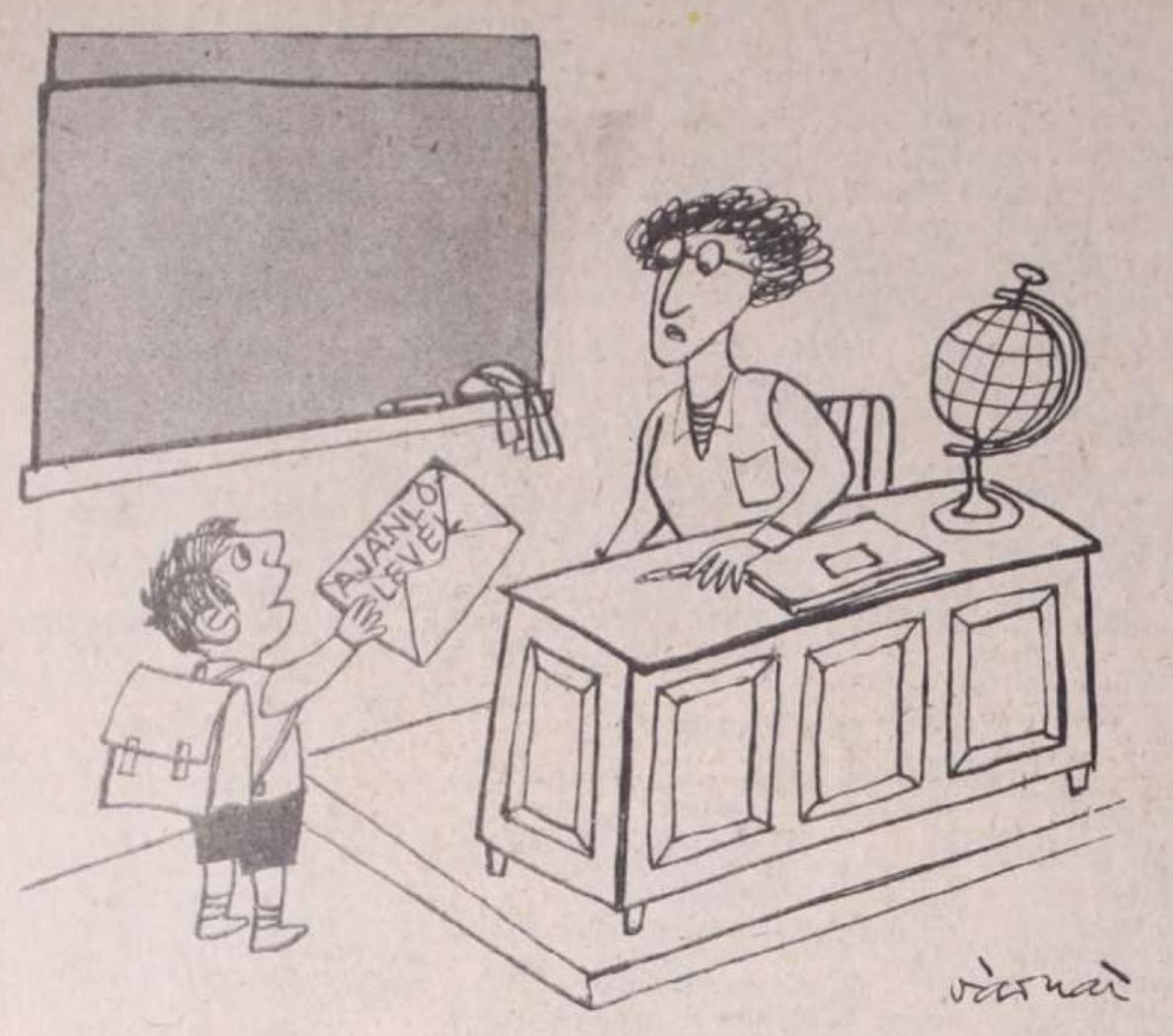
Ludas Matyi szépségszalonja (címlap, 8–9. oldal)

Fehér Klára: Csak úgy firkálgatok

Peterdi Pál: Visszatérítések

Sas György: Lesz-e bolygóközi koprodukció?

KEZDŐDIK A TANÍTÁS

ANNO 1900

– A kártya szerint csak az unokáim fogják megérni a nudizmus engedélyezését…

SZÚNYOG-INVÁZIÓ

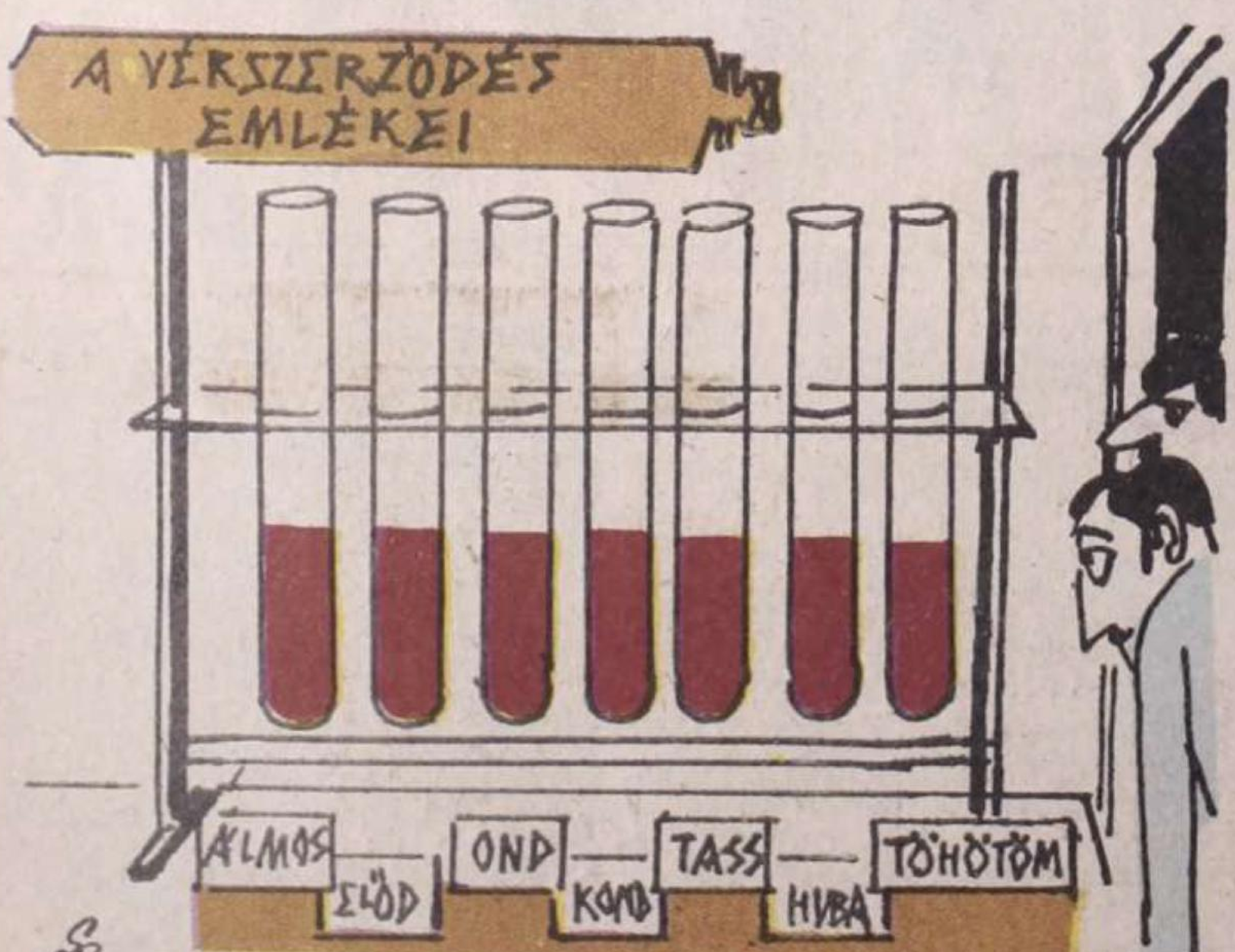

HAJSZOLT ÉLETFORMA

– Tényleg lenne egy csendes ágya, ahol jól kialudhatnám magam?

ÓPUSZTASZERI EMLÉKHELY

POSZTUMUSZ

